37 025 Wijziging van de Wet minimumbelasting 2024 in verband met de internationaal overeengekomen veiligehavenregels in het Side-by-Side-pakket en een aantal overige technische wijzigingen (Wet veiligehavenregels Wet minimumbelasting 2024)

Nr. 3 Memorie van toelichting

Inhoudsopgave

I. ALGEMEEN.....19
1. Inleiding.....19
1.1 Achtergrond wereldwijde minimumbelasting: BEPS en verder.....19
1.2 Het Side-by-Side-pakket.....21
1.3 Gevolgen voor Nederland.....21
1.4 Gevolgen voor Bonaire, Sint Eustatius en Saba.....24
2. Hoofdlijnen van het wetsvoorstel.....24
2.1 Vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel.....24
2.2 Kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel.....25
2.2.1 Kwalificerend binnenlands belastingstelsel.....25
2.2.2 Kwalificerend wereldwijd belastingstelsel.....27
2.3 Uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel.....29
2.4 Kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel.....30
2.5 Overige aanpassingen.....31
3. Doeltreffendheid, doelmatigheid en evaluatie.....32
4. Budgettaire aspecten.....32
5. EU-aspecten.....33
6. Doenvermogen.....33
7. Gevolgen voor burgers en het bedrijfsleven.....33
8. Uitvoeringsgevolgen Belastingdienst.....34
9. Advies en consultatie.....34
9.1 Consultatieproces.....34
9.2 Vereenvoudiging en administratieve lasten.....35
9.3 OESO Central Record en veiligehavenregels.....35
9.4 Terugwerkende kracht en vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel.....35
9.5 Overige aspecten.....36

9.6 Raad voor de rechtspraak.....36
II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING 37

I. ALGEMEEN

1. Inleiding

1.1 Achtergrond wereldwijde minimumbelasting: BEPS en verder

Dit wetsvoorstel introduceert vier nieuwe veiligehavenregels in de Wet minimumbelasting 2024. Deze veiligehavenregels volgen uit het akkoord dat op 5 januari 2026 binnen het Inclusive Framework (IF), georganiseerd door de OESO, is bereikt over het zogenoemde Side-by-Side-pakket[1].

Het Side-by-Side-pakket is het omvangrijkste pakket aan internationale afspraken over de wereldwijde minimumbelasting (Pijler 2) sinds het akkoord van oktober 2021 over de herziening van het internationale belastingstelsel. Deze herziening vindt haar oorsprong in het project *Addressing Base Erosion & Profit Shifting* ('BEPS') dat het tegengaan van belastingontwijking door grondslaguitholling en winstverschuivingen tot doel had. Omdat met het BEPS-project nog niet alle doelstellingen die samenhangen met de globaliserende en digitaliserende economie in relatie tot de belastingheffing van multinationals waren geadresseerd, zijn in het IF verdergaande afspraken gemaakt in de vorm van een wereldwijde minimumbelasting. Dat de wereldwijde minimumbelasting onlosmakelijk is verbonden met het streven onder het BEPS-project om belastingontwijking tegen te gaan, blijkt ook uit het tweeledige doel van de wereldwijde minimumbelasting. Ten eerste beoogt de wereldwijde minimumbelasting de prikkel voor bedrijven te verminderen om winsten te verschuiven naar laagbelastende jurisdicties. Ten tweede beoogt de

[1] OECD (2026), *Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two), Side-by-Side Package: Inclusive Framework on BEPS, OECD,* https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/topics/policy-sub-issues/global-minimum-tax/side-by-side-package.pdf.

wereldwijde minimumbelasting een ondergrens te stellen aan de belastingconcurrentie tussen jurisdicties. Hiermee moet de race naar de bodem in de winstbelasting worden voorkomen en een gelijker speelveld worden gecreëerd voor internationaal opererende bedrijven.

De wereldwijde minimumbelasting verwezenlijkt deze doelstellingen door te waarborgen dat multinationale en binnenlandse groepen met een omzet van ten minste € 750 miljoen onderworpen zijn aan een effectief belastingtarief van 15% over hun winsten. Als het effectieve belastingtarief in een staat lager is dan het minimumbelastingtarief van 15%, wordt het verschil bijgeheven door middel van een van de drie bijheffingsmaatregelen: de kwalificerende binnenlandse bijheffingsmaatregel, de inkomen-inclusiemaatregel of de onderbelastewinstmaatregel. Deze bijheffingsmaatregelen kennen een rangorde om te voorkomen dat ter zake van hetzelfde inkomstenbestanddeel meer dan eenmaal een bijheffing wordt geheven. Het systeem van de wereldwijde minimumbelasting kent gedetailleerde regels om het effectieve belastingtarief in een staat te bepalen, waarbij het effectieve belastingtarief wordt berekend door de zogenoemde gecorrigeerde betrokken belastingen (bijvoorbeeld de vennootschapsbelasting of andere inkomens- en winstbelastingen) te delen door het zogenoemde netto kwalificerende inkomen. Daarnaast kent de wereldwijde minimumbelasting specifieke regels voor bijzondere situaties, zoals bedrijfsreorganisaties en doorkijkentiteiten, uitzonderingen en mogelijkheden voor alternatieve berekeningen, bijvoorbeeld in de vorm van tijdelijke en permanente veiligehavenregels.

In Nederland zijn de regels voor de wereldwijde minimumbelasting sinds 31 december 2023 opgenomen in de Wet minimumbelasting 2024 (WMB 2024). Met deze wet is de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing in Nederland geïmplementeerd.[2] Deze richtlijn is

[2] Richtlijn (EU) 2022/2523 van de Raad van 14 december 2022, tot waarborging van een mondiaal minimumniveau van belastingheffing voor groepen van multinationale ondernemingen en omvangrijke binnenlandse groepen in de Unie, PbEU 2022, L 328/1.

gebaseerd op de OESO-modelregels inzake de wereldwijde minimumbelasting. Na publicatie van deze modelregels is het IF verschillende administratieve richtsnoeren overeengekomen, die ook in het OESO-commentaar zijn opgenomen.[3] Door middel van de Wet aanpassing Wet minimumbelasting 2024[4] en de Tweede wet aanpassing Wet minimumbelasting 2024[5] zijn deze administratieve richtsnoeren onderdeel geworden van de WMB 2024. Het Nederlandse wettelijke kader voor de wereldwijde minimumbelasting is derhalve gebaseerd op zowel de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing als ook de OESO-modelregels en het OESO-commentaar, waarin de verschillende administratieve richtsnoeren zijn geïntegreerd.

Alleen door deze regels als een samenhangend geheel te beschouwen, sorteert de wereldwijde minimumbelasting effect en wordt het daarmee beoogde doel gediend. Door de verschillende regels over de wereldwijde minimumbelasting in onderlinge samenhang te bezien, wordt namelijk voorkomen dat er mismatches kunnen ontstaan in de toepassing van de regels ten opzichte van andere staten, wat onzekerheid en mogelijk dubbele belasting en dubbele niet-belasting tot gevolg kan hebben. Het is daarom van belang dat staten het samenhangende stelsel van regels rondom de wereldwijde minimumbelasting consistent in regelgeving opnemen. Dit om verschillen in de toepassing van de regels te verkleinen en de effectiviteit en voorspelbaarheid van het internationale belastingstelsel te waarborgen. Een eenduidige en uniforme uitleg van de regels is derhalve in het belang van belastingplichtigen. Daarnaast dienen de regels ook eenduidig te zijn geïmplementeerd voor de

---

[3] OECD (2026), Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Consolidated Commentary to the Global Anti-Base Erosion Model Rules (2026): Inclusive Framework on BEPS, OECD/G20 Base Erosion and Profit Shifting Project, OECD Publishing, Paris. In deze geconsolideerde versie van OESO-commentaar op de OESO-modelregels, gepubliceerd op 11 mei 2026, zijn de OESO-administratieve richtsnoeren tot en met mei 2026 opgenomen.

[4] Wet van 18 december 2024 tot wijziging van de Wet minimumbelasting 2024 in verband met een aantal technische wijzigingen, Stb. 2024, 438.

[5] Wet van 17 december 2025, houdende Tweede wijziging van de Wet minimumbelasting 2024 in verband met de in december 2023, juni 2024 en januari 2025 internationaal overeengekomen administratieve richtsnoeren en een aantal overige technische wijzigingen, Stb. 2025, 448.

kwalificatie van de nationale regels over de minimumbelasting in het OESO peer review proces. Met dit peer review proces wordt beoordeeld welke staten een kwalificerende inkomen-inclusiemaatregel, een kwalificerende binnenlandse bijheffingsmaatregel en een kwalificerende onderbelastewinstmaatregel hebben geïmplementeerd. Ook wordt beoordeeld of in staten een kwalificerende binnenlandse bijheffing-veiligehavenregel van toepassing is. De status van een kwalificerende maatregel en veiligehavenregel is van belang om de rangorde tussen de verschillende maatregelen te bepalen, en draagt bij aan de consistente toepassing van de regels over de minimumbelasting.[6] Daarom heeft het kabinet tot nu toe telkens ervoor gekozen om de binnen het IF gemaakte afspraken over de wereldwijde minimumbelasting tijdig op te nemen in de Nederlandse wetgeving. Ook voor het Side-by-Side-pakket hanteert het kabinet dit uitgangspunt.

1.2 Het Side-by-Side-pakket

Het Side-by-Side-pakket is in het IF overeengekomen mede naar aanleiding van de verklaring van de G7 van 28 juni 2025 over de wereldwijde minimumbelastingen.[7]

De wereldwijde minimumbelasting speelt een belangrijke rol bij het coördineren van het internationale belastingsysteem via een gezamenlijke aanpak (‘common approach’). Deze gezamenlijke aanpak houdt in dat staten die het internationale akkoord over de wereldwijde minimumbelasting hebben onderschreven, niet verplicht zijn om de OESO-modelregels te implementeren. Wel zijn zij verplicht de toepassing van de wereldwijde minimumbelasting door andere staten te accepteren, met inbegrip van afspraken over de volgorde waarin de regels worden toegepast en de toepassing van overeengekomen veiligehavenregels. In het IF is benadrukt dat het Side-by-Side pakket is overeengekomen in het

[6] OECD, Qualified Status under the Global Minimum Tax – Questions and Answers, Last updated: January 2025.
[7] https://www.canada.ca/en/department-finance/news/2025/06/g7-statement-on-global-minimum-taxes.html

kader van een onvoorwaardelijke inzet om substantiële risico's op het gebied van gelijk speelveld, alsmede risico's van grondslaguitholling en winstverschuiving (BEPS), aan te pakken.

Het Side-by-Side-pakket bestaat uit drie onderdelen. Allereerst bevat dit pakket maatregelen waarmee nationale belastingstelsels onder voorwaarden kunnen worden gekwalificeerd als equivalent aan de wereldwijde minimumbelasting. Voor de vraag of een belastingstelsel kan worden aangemerkt als equivalent aan de wereldwijde minimumbelasting zijn er twee categorieën veiligehavenregels: de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel ('Side-by-Side Safe Harbour') en de uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel ('UPE Safe Harbour'). De voorwaarden die gelden voor deze veiligehavenregels zijn een combinatie van kwalitatieve en kwantitatieve criteria. Verder heeft een onderdeel van het Side-by-Side-pakket betrekking op de gunstige behandeling van bepaalde fiscale stimuleringsregelingen onder de wereldwijde minimumbelasting voor bedrijven met reële economische activiteit via de zogenoemde kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel ('Substance-based Tax Incentive Safe Harbour'). Het gaat hier om een veiligehavenregel voor kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen. Hierbij is van belang dat bij dergelijke fiscale regelingen er doorgaans een direct en duidelijk verband is met de investeringsuitgave die ze beogen te stimuleren. Tot slot bevat het Side-by-Side-pakket verschillende vereenvoudigingsmaatregelen. Deze vereenvoudigingen worden gerealiseerd door middel van de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel ('Simplified ETR Safe Harbour') en de verlenging van de tijdelijke kwalificerend landenrapport-veiligehavenregel. Daarnaast zet het IF in op een werkprogramma voor verdere vereenvoudiging.

1.3 Gevolgen voor Nederland

Het kabinet kiest ervoor om het Side-by-Side-pakket integraal in de WMB 2024 op te nemen. De overwegingen daartoe zijn uiteengezet in

paragraaf 1.1 hiervoor. Dit wetvoorstel introduceert daarom de volgende vier nieuwe veiligehavenregels die volgen uit het Side-by-Side-pakket:

1. Vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel;
2. Kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel;
3. Uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel; en
4. Kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel.

Daarnaast regelt dit wetsvoorstel dat de tijdelijke kwalificerend landenrapport-veiligehavenregel met een jaar wordt verlengd en bevat dit wetsvoorstel een technische wijziging voor multinationale groepen met een verslagjaar van 52 of 53 weken.

Het Side-by-Side-pakket bevat voor de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel vier integriteitsbeginselen. Deze beginselen beogen te waarborgen dat de vereenvoudigde berekeningswijze niet leidt tot dubbeltellingen, het buiten aanmerking blijven van inkomen of een onjuiste toerekening van inkomen, kosten, verliezen of belastingen. Het betreft het ‘matching principle’, het ‘full allocation principle’, het ‘single expense and loss principle’ en het’ single tax principle’. Deze integriteitsbeginselen hebben naar hun aard een principle-based karakter en geven richting aan de toepassing van de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel. Zij lenen zich daarom niet voor afzonderlijke codificatie in de wettekst. De beginselen worden evenwel onderschreven en dienen bij de toepassing van de in dit wetsvoorstel opgenomen regels inzake deze veiligehavenregel in acht te worden genomen.

Dit wetsvoorstel treedt in werking met ingang van 1 januari 2027 en voorziet in terugwerkende kracht voor verschillende bepalingen. Het kabinet beoogt met deze terugwerkende kracht zekerheid en duidelijkheid te verschaffen aan belastingplichtigen. Het kabinet kiest, in lijn met de optionele bepaling zoals neergelegd in het Side-by-Side pakket, om de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-

veiligehavenregel – inclusief de daarvoor geldende voorwaarden – toe te passen op verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2025. Daarnaast wordt voor de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel, de uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel en de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel terugwerkende kracht verleend tot en met 1 januari 2026. Hiermee wordt aangesloten bij de toepassingsdatum van deze veiligehavenregels conform het Side-by-Side-pakket.

Het kabinet ziet geen reden om een verzoek te doen voor kwalificatie van het Nederlandse stelsel onder de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel of de uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel. Het kabinet acht hiervoor de volgende overwegingen van belang.
Binnen het IF is afgesproken dat de OESO-modelregels voor de wereldwijde minimumbelasting het primaire systeem vormen voor het waarborgen van een minimumniveau van belastingheffing. In het Side-by-Side-pakket wordt dit bevestigd en herhaald door te benadrukken dat “the adoption of a co-ordinated Global Minimum Tax (GMT), based on a common approach, should be the primary system for ensuring minimum taxation.”[8] De kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel en de uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel moeten tegen deze achtergrond worden bezien. Deze veiligehavenregels gelden voor jurisdicties die de regels over de wereldwijde minimumbelasting niet hebben ingevoerd maar desondanks wel een vorm van minimumbelasting kennen. De kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel regelt dat de inkomen-inclusiemaatregel en de onderbelastewinstmaatregel niet worden toegepast indien een jurisdictie beschikt over een kwalificerend binnenlands en wereldwijd minimumbelastingstelsel. De

[8] OECD, Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two): Side-by-Side Package, OECD Publishing 2026, blz. 8.

uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel regelt dat de onderbelastewinstmaatregel buiten werking wordt gesteld indien aan de voorwaarden van een kwalificerend binnenlands belastingstelsel wordt voldaan. Beide veiligehavenregels laten de werking van de kwalificerende binnenlandse bijheffing ongewijzigd. Dit is een belangrijke waarborg voor het garanderen van een minimumniveau van belastingheffing.

Op Nederland rust de verplichting om de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing in wetgeving te implementeren. Aan deze verplichting heeft Nederland voldaan door invoering van de WMB 2024. De genoemde richtlijn is gebaseerd op de OESO-modelregels. In Nederland worden de regels over de wereldwijde minimumbelasting derhalve al volledig toegepast via de WMB 2024. De combinatie van de in Nederland ingevoerde binnenlandse bijheffingsmaatregel, de inkomen-inclusiemaatregel en de onderbelastewinstmaatregel zorgt voor een effectief minimumniveau van 15% per staat. Het minimumniveau van belastingheffing in Nederland wordt derhalve reeds gewaarborgd via deze systematiek. Een kwalificatie van het Nederlands stelsel onder de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel zou derhalve geen toegevoegde waarde hebben ten opzichte van het al bestaande systeem ter waarborging van een minimumniveau. Terwijl hier tegenover staat dat voor een beroep op de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel een grondige herziening van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 zou zijn vereist. Het kabinet acht een dergelijke herziening niet gerechtvaardigd, niet alleen vanwege de hiervoor beschreven sluitende systematiek van de bijheffingsmaatregelen in de WMB 2024 maar ook omdat de aanpassingen in de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 een bredere reikwijdte kunnen hebben dan de doelgroep van de wereldwijde minimumbelasting.[9]

[9] Kamerstukken II 2025/26, 25087, nr. 361, blz. 11.

Voor de uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel geldt dat deze uitsluitend de onderbelastewinstmaatregel buiten werking stelt ten aanzien van de staat waar de uiteindelijkemoederentiteit is gevestigd die aan deze veiligehavenregel voldoet. De kwalificerende binnenlandse bijheffingsmaatregel en de inkomen-inclusiemaatregel blijven daarbij onverkort van toepassing. In Nederland wordt het minimumniveau van belastingheffing gewaarborgd door de kwalificerende binnenlandse bijheffing. Als gevolg hiervan kan de onderbelastewinstmaatregel ten aanzien van groepsentiteiten in Nederland niet worden toegepast. Voor laagbelaste winsten van groepsentiteiten van een in Nederland gevestigde uiteindelijkemoederentiteit vindt bijheffing in beginsel plaats via de inkomen-inclusiemaatregel, waarbij geldt dat de onderbelastewinstmaatregel fungeert als een soort ‘backstop’ van de inkomeninclusiemaatregel. De toepassing van de uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel zou derhalve een beperkte invloed hebben op het heffingsbelang van Nederland omdat het in feite een voorzetting is van de tijdelijke onderbelastewinstbijheffing-veiligehavenregel met strengere voorwaarden.

Ten slotte is van belang dat de toepassing van de wereldwijde minimumbelasting plaatsvindt binnen een kader van wederzijdse beoordeling (peer review) door het IF, waaronder de toetsing van de kwalificerende binnenlandse bijheffingsmaatregel. Nederland heeft de regels over de wereldwijde minimumbelasting integraal opgenomen in de WMB 2024 conform de OESO-modelregels en neemt daarmee deel aan het reguliere beoordelingskader van het IF. De veiligehavenregels zijn binnen datzelfde kader vormgegeven voor jurisdicties met een afzonderlijk kwalificerend minimumbelastingstelsel. Voor een jurisdictie die reeds volledig de regels over de wereldwijde minimumbelasting conform de OESO-modelregels heeft opgenomen in de nationale wetgeving ligt daarom een kwalificatie als gelijkwaardig stelsel binnen datzelfde kader niet voor de hand.

1.4 Gevolgen voor Bonaire, Sint Eustatius en Saba

Voor Bonaire, Sint Eustatius en Saba (de BES-eilanden) geldt een afzonderlijk fiscaal stelsel. Via een aantal schakelbepalingen in de Belastingwet BES (opgenomen in hoofdstuk 7b van die wet)[10] is de WMB 2024 vrijwel integraal van toepassing op groepsentiteiten die zijn gevestigd op de BES-eilanden met betrekking tot verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2023.[11] Daarmee werken de maatregelen in het onderhavige wetsvoorstel, waaronder de vier nieuwe veiligehavenregels, door naar de minimumbelasting op de BES-eilanden.

2. Hoofdlijnen van het wetsvoorstel

2.1 Vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel

De vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel heeft als doel de administratieve lasten te verlichten van groepen die onder de reikwijdte van de WMB 2024 vallen. Deze administratieve lastenvermindering wordt bereikt doordat groepen ervoor kunnen kiezen om in een staat, in plaats van een gedetailleerde berekening voor de toepassing van de wereldwijde minimumbelasting op te stellen, een vereenvoudigde omzet-, inkomens- en belastingberekening te hanteren.De vereenvoudiging die wordt geboden door deze permanente veiligehavenmaatregel is uitsluitend een administratieve lastenvermindering en is niet bedoeld om te resulteren in een lager bedrag aan bijheffing dan de bijheffing die is verschuldigd op basis van de WMB 2024. Het uitgangspunt van het minimumbelastingstelsel blijft daarmee behouden, namelijk dat multinationale groepen en binnenlandse groepen wereldwijd onderworpen zijn aan een effectief belastingtarief van ten minste 15% over hun winsten.

De kern van deze veiligehavenregel is dat het effectieve belastingtarief wordt berekend op basis van de financiële jaarverslaggeving van de

---

[10] Kamerstukken II 2023/24, 36419, nr. 2.
[11] Zie in dit kader ook: Kamerstukken II 2022/23, 36369, nr. 3, blz. 5.

groep, met een beperkt aantal correcties. Als volgens deze vereenvoudigde berekening het effectieve belastingtarief ten minste 15% is, hoeft de groep de uitgebreide berekening van het effectieve belastingtarief conform de WMB 2024 niet te maken en vindt er geen bijheffing plaats. De ratio hierachter is dat wanneer op vereenvoudigde wijze de conclusie kan worden getrokken dat het effectief belastingtarief ten minste 15% is, het vanuit uitvoerbaarheidsoogpunt niet zinvol is om alsnog de volledige (standaard)berekening van de wereldwijde minimumbelasting toe te passen. De informatieaangifte-indienende groepsentiteit is niet verplicht om de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel toe te passen maar kan daarvoor kiezen.

Het Side-by-Side-pakket regelt dat deze veiligehavenregel van toepassing is op verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2026. Het Side-by-Side pakket biedt staten echter de keuzemogelijkheid om de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel onder bepaalde omstandigheden van toepassing te laten zijn voor verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2025. Zoals toegelicht in paragraaf 1.3 hiervoor, heeft Nederland van deze keuzemogelijkheid gebruikgemaakt.

2.2 Kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel

De kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel geldt voor jurisdicties die de wereldwijde minimumbelasting-regels niet hebben ingevoerd maar desondanks wel een vorm van minimumbelasting kennen.

De toepassing van de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel leidt ertoe dat de bijheffing op nihil wordt gesteld ten aanzien van de inkomen-inclusiemaatregel en de onderbelastewinstmaatregel van multinationale groepen, waarvan de uiteindelijkemoederentiteit is gevestigd in een kwalificerende jurisdictie. De reden hiervoor is dat met deze veiligehavenregel wordt voorkomen dat een multinationale groep zowel aan de wereldwijde

minimumbelasting-regels wordt onderworpen als aan een kwalificerende equivalente (nationale) minimumbelasting. Deze veiligehavenregel laat de werking van een kwalificerende binnenlandse bijheffing ongewijzigd. Om in aanmerking te komen voor de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel dient een jurisdictie te beschikken over een kwalificerend belastingstelsel. Een dergelijk stelsel moet een minimumbelastingniveau waarborgen over zowel binnenlandse als wereldwijde winsten van een multinationale groep. In dat verband zijn er in de veiligehavenregel criteria opgenomen op basis waarvan moet worden beoordeeld of sprake is van een zogenoemde kwalificerend binnenlands belastingstelsel (paragraaf 2.2.1 hierna) en een kwalificerend wereldwijd belastingstelsel (paragraaf 2.2.2 hierna). Deze toepassingsvoorwaarden zijn een combinatie van kwalitatieve en kwantitatieve criteria. Of aan deze voorwaarden wordt voldaan, wordt getoetst door het IF. Jurisdicties hebben tot en met 2028 de mogelijkheid een verzoek in te dienen ter beoordeling door het IF of zij aan de criteria voldoen voor de toepassing van de kwalificerend equivalent minimumbelasting-veiligehavenregel. Indien een IF-jurisdictie daartoe een verzoek indient, zal het IF tijdig beoordelen of het wereldwijde belastingstelsel respectievelijke binnenlandse belastingstelsel aan de criteria voldoet.

2.2.1 Kwalificerend binnenlands belastingstelsel

Van een kwalificerend binnenlands belastingstelsel is allereerst sprake indien een statutair vennootschapsbelastingtarief van ten minste 20% van toepassing is. Hierbij wordt rekening gehouden met algemene vrijstellingen of gelijksoortige preferentiële regimes, alsmede met vennootschapsbelastingen die worden geheven door lagere overheden. Het nominale statutaire belastingtarief is het belastingtarief dat over het algemeen wordt geheven ten aanzien van multinationale groepen op basis van een brede winstbelastinggrondslag. In dat kader moet het gaan om een belastinggrondslag waarop geen wezenlijke uitzonderingen van toepassing zijn.

Daarnaast dient er een binnenlandse bijheffing of alternatieve binnenlandse minimumbelasting met een tarief van ten minste 15% van kracht te zijn die van toepassing is op een substantieel deel van de binnenlandse winsten van een multinationale groep die onder de reikwijdte van de wereldwijde minimumbelasting-regels valt. Bij een alternatieve binnenlandse minimumbelasting worden ondernemingen belast op basis van het hoogste bedrag van de belastingplicht volgens de regels van de alternatieve minimumbelasting of het bedrag van de belastingplicht volgens de reguliere vennootschapsbelasting. Een alternatieve minimumbelasting moet gebaseerd zijn op de winst volgens de financiële verslaggevingsstandaard (van de multinationale groep als geheel of van een deel daarvan). Voor aanpassingen hierop geldt dat deze zijn toegestaan, mits deze in overeenstemming zijn met de beleidsdoelstellingen van de wereldwijde minimumbelasting. Daarnaast zou een uitsluiting van inkomsten met een hoog belastingtarief van de alternatieve minimumbelasting eveneens in overeenstemming zijn met de beleidsdoelstellingen van de minimumbelasting. Verder kan de vennootschapsbelasting worden gecompenseerd door buitenlandse of binnenlandse belastingtegoeden (‘tax credits’), mits deze tegoeden in overeenstemming zijn met de beleidsdoelstellingen van de wereldwijde minimumbelasting. De alternatieve minimumbelasting zou bijvoorbeeld van toepassing kunnen zijn op het wereldwijde inkomen van de belastingplichtige waarbij belastingtegoeden voor buitenlandse belastingen meetellen om aan het vereiste minimumbelastingtarief te voldoen.

Tot slot is vereist dat het belastingstelsel niet in overwegende mate het risico met zich brengt van een belasting naar de winst van in die jurisdictie gevestigde groepsentiteiten tegen een effectief belastingtarief van minder dan 15%. De beoordeling hiervan moet worden gebaseerd op de opzet en de werking van de wereldwijde minimumbelasting-regels, met inbegrip van de toepasselijke veiligehavenbepalingen en met inachtneming van eenzelfde behandeling van stimuleringsmaatregelen, waaronder de gunstige behandeling van fiscale stimuleringsregelingen

voor groepsentiteiten met een reële economische activiteit. Verder moet de beoordeling zijn gebaseerd op een pragmatische inschatting van de algehele werking van het belastingstelsel dat van toepassing is in de desbetreffende jurisdictie, inclusief de beschikbaarheid en behandeling van belastingtegoeden en stimuleringsregelingen binnen dat stelsel. De enkele mogelijkheid dat een multinationale groep in een hypothetisch scenario onderworpen zou zijn aan een effectief belastingtarief van minder dan 15% over de binnenlandse winst, betekent niet dat een jurisdictie niet aan dit criterium voldoet. Een jurisdictie zou bijvoorbeeld nog steeds aan dit criterium kunnen voldoen als het een vennootschapsbelastingregime hanteert met een effectief belastingtarief van iets minder dan 15% over bepaalde soorten inkomsten, maar de multinationale groep die van deze faciliteit gebruik maakt, waarschijnlijk aanzienlijke andere inkomsten uit binnenlandse activiteiten heeft die ruim boven de 15% worden belast, waardoor het gemiddelde belastingtarief zeer waarschijnlijk boven de 15% ligt. Een belastingstelsel voldoet niet aan dit criterium wanneer multinationale groepen in deze jurisdictie in aanmerking komen voor belastingvoordelen waarvan de potentiële omvang en het gewicht een zodanig materieel risico met zich brengen dat een multinationale groep onderworpen zal zijn aan een effectief belastingtarief van minder dan 15% over de binnenlandse winst. Dit criterium moet in zijn geheel, over een langere periode en op geaggregeerd niveau worden beschouwd en niet afzonderlijk voor elke multinationale groep. Aan dit criterium kan worden voldaan door de toepassing van de alternatieve minimumbelasting. Daarnaast kan ook rekening worden gehouden met eventuele wettelijke regelingen ter bestrijding van risico’s ten aanzien van grondslaguitholling en winstverschuiving (BEPS-risico's).

2.2.2 Kwalificerend wereldwijd belastingstelsel

Voor een kwalificerend wereldwijd belastingstelsel geldt in de eerste plaats dat een belastingstelsel van toepassing is op zowel actief als passief buitenlands inkomen van buitenlandse dochtermaatschappijen, met slechts beperkte uitzonderingen. Het moet gaan om een alomvattend

belastingstelsel dat van toepassing is op vennootschappen met buitenlands inkomen. De grondslag voor de berekening van buitenlands inkomen moet breed zijn en mag geen materiële uitzonderingen bevatten. Het inkomen moet zowel het actieve als het passieve inkomen van gecontroleerde buitenlandse vennootschappen omvatten, zelfs wanneer dat inkomen niet aan de aandeelhouders wordt uitgekeerd. Voor deze doeleinden moet onder gecontroleerde buitenlandse vennootschap elke buitenlandse vennootschap worden verstaan die wordt gecontroleerd door een aandeelhouder in de kwalificerende jurisdictie. Beperkte uitzonderingen op de belastbare inkomsten zijn mogelijk, mits deze uitzonderingen in lijn zijn met de beleidsdoelstellingen van de wereldwijde minimumbelasting. Bijvoorbeeld wanneer de regeling alleen inkomsten uitsluit die in het land van herkomst doorgaans tegen een hoog tarief worden belast (bijvoorbeeld inkomsten uit de winningssector, zoals olie en gas). Als een regeling echter een type zeer mobiel inkomen zou uitsluiten (zoals royalty-inkomsten), zou deze niet aan dit criterium voldoen.

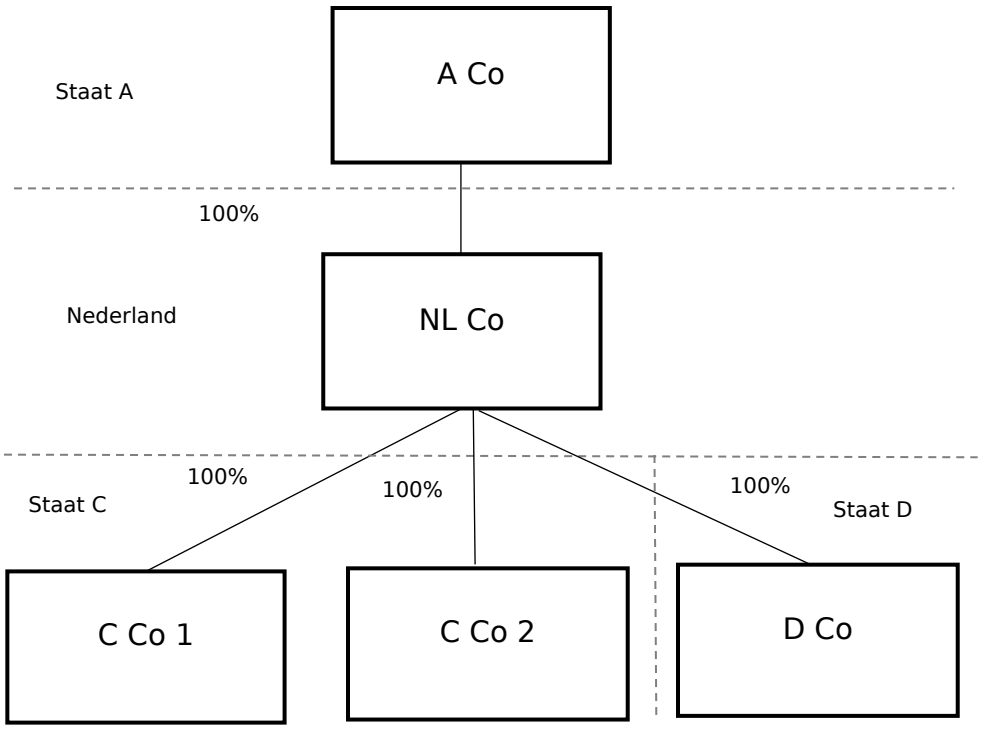
Daarnaast dient een belastingstelsel over voldoende mechanismen te beschikken om BEPS-risico’s te adresseren. Het kwalificerende buitenlandse belastingstelsel moet gerichte en doeltreffende mechanismen bevatten die zijn ontworpen om aanmerkelijke BEPS-risico's aan te pakken. Een stelsel zou bijvoorbeeld aan dit criterium kunnen voldoen door regels te hanteren die voorkomen dat de belasting over passief en in het buitenland laagbelast inkomen wordt gecompenseerd door verrekening met belastingtegoeden die betrekking hebben op actief en in het buitenland hoogbelast inkomen. Op dezelfde wijze zou een stelsel aan dit criterium kunnen voldoen door een belastingplichtige te verplichten om afzonderlijk rekening te houden met inkomsten uit gecontroleerde buitenlandse vennootschappen die onderworpen zijn aan een laag belastingtarief en inkomsten die onderworpen zijn aan een hoog belastingtarief.

Tot slot geldt als voorwaarde voor een kwalificerend wereldwijd belastingstelsel dat er geen materieel risico is dat de buitenlandse winsten van multinationale groepen die onder de wereldwijde minimumbelasting zouden vallen en hun uiteindelijkemoederentiteit in die jurisdictie is gevestigd, onderworpen zijn aan een effectief tarief van minder dan 15%. De beoordeling van dit criterium moet worden gemaakt op basis van de opzet en werking van de wereldwijde minimumbelasting-regels. Verder is de beoordeling gebaseerd op een pragmatische inschatting van de algehele werking van het belastingstelsel. De toelichting op het derde criterium voor een in aanmerking komend binnenlands belastingstelsel (paragraaf 2.2.1, laatste alinea hiervoor) is in het algemeen ook van toepassing op dit criterium.

De werking van de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel kan aan de hand van het volgende voorbeeld worden geïllustreerd.

Voorbeeld 1: Kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel

Een multinationale groep met als uiteindelijkemoederentiteit (A Co) is gevestigd in een staat met een kwalificerende equivalente minimumbelastingstelsel. De groep kiest voor toepassing van de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel. Staat C is voor de toepassing van de wereldwijde minimumbelasting-regels een laagbelaste staat. Verder geldt dat staat C de wereldwijde minimumbelasting-regels niet heeft geïmplementeerd. D Co is gevestigd in staat D waar de wereldwijde minimumbelasting-regels zijn geïmplementeerd.

De toepassing van de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel kan uitsluitend worden gekozen door multinationale groepen waarvan de uiteindelijkemoederentiteit is gevestigd in een staat met een kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel dat erkend is door het IF. De toepassing van deze veiligehavenregel leidt er in de eerste plaats toe dat de Nederlandse tussenliggende moederentiteit (NL Co) de inkomen-inclusiemaatregel ten aanzien van C Co 1 en C Co 2, welke in de laagbelaste staat C zijn gevestigd, niet toepast. Het tweede gevolg is dat D Co de onderbelastewinstmaatregel niet toepast ten aanzien van C Co 1 en Co 2. De toepassing van de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel leidt ertoe dat de bijheffing nihil bedraagt voor de toepassing van de inkomen-inclusiemaatregel en de onderbelastewinstmaatregel. Het derde gevolg ziet op toepassing van de gekwalificeerde binnenlandse bijheffing. De kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel vereist dat A Co een verrekening verleent voor de binnenlandse bijheffing voor zover die wordt geheven in jurisdicties waarin zij opereren ongeacht dat de uiteindelijkemoederentiteit is gevestigd in een jurisdictie met een kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel. Bij de bepaling van de binnenlandse bijheffing wordt geen rekening gehouden met een

Controlled Foreign Company (CFC)-heffing of andere belastingen die op het niveau van de groepsentiteit-belanghouder worden geheven. Bovendien zal een kwalificerende equivalente jurisdictie de binnenlandse bijheffing onder dezelfde voorwaarden verrekenen als elke andere verrekenbare buitenlandse winstbelasting.

2.3 Uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel

De uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel heeft betrekking op de binnenlandse activiteiten van multinationale groepen waarvan de uiteindelijkemoederentiteit is gevestigd in een jurisdictie die beschikt over een kwalificerend binnenlands belastingstelsel. De criteria die gelden voor een kwalificerend binnenlands belastingstelsel bij deze veiligehavenregel zijn gelijk aan de criteria die gelden voor een kwalificerend binnenlands belastingstelsel bij de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel (zie paragraaf 2.2.1 hiervoor). Deze veiligehavenregel leidt ertoe dat de bijheffing voor de onderbelastewinstmaatregel op nihil wordt gesteld ten aanzien van entiteiten die zijn gevestigd in de staat waar de uiteindelijkemoederentiteit is gevestigd.

De onderbelastewinstmaatregel is per 31 december 2024 in werking getreden en vindt voor het eerst toepassing met betrekking tot verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2024. Ter zake van de onderbelastewinstbijheffing kan de tijdelijke onderbelastewinstbijheffing-veiligehavenregel worden toegepast. Met deze tijdelijke maatregel wordt bewerkstelligd dat gedurende een korte periode op de winst die wordt behaald door niet implementerende jurisdicties de onderbelastewinstmaatregel niet wordt toegepast ten aanzien van de staat waar de uiteindelijkemoederentiteit is gevestigd en ten aanzien van groepsentiteiten die in diezelfde staat zijn gevestigd.[12] De tijdelijke onderbelastewinstbijheffing-veiligehavenregel is erop gericht te voorkomen dat de onderbelastewinstmaatregel van toepassing is ter zake

[12] OECD (2023), *Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Administrative Guidance on the Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two)*, July 2023, OECD/G20 Inclusive Framework on BEPS, OECD, Paris, hoofdstuk 5.2, blz. 89.

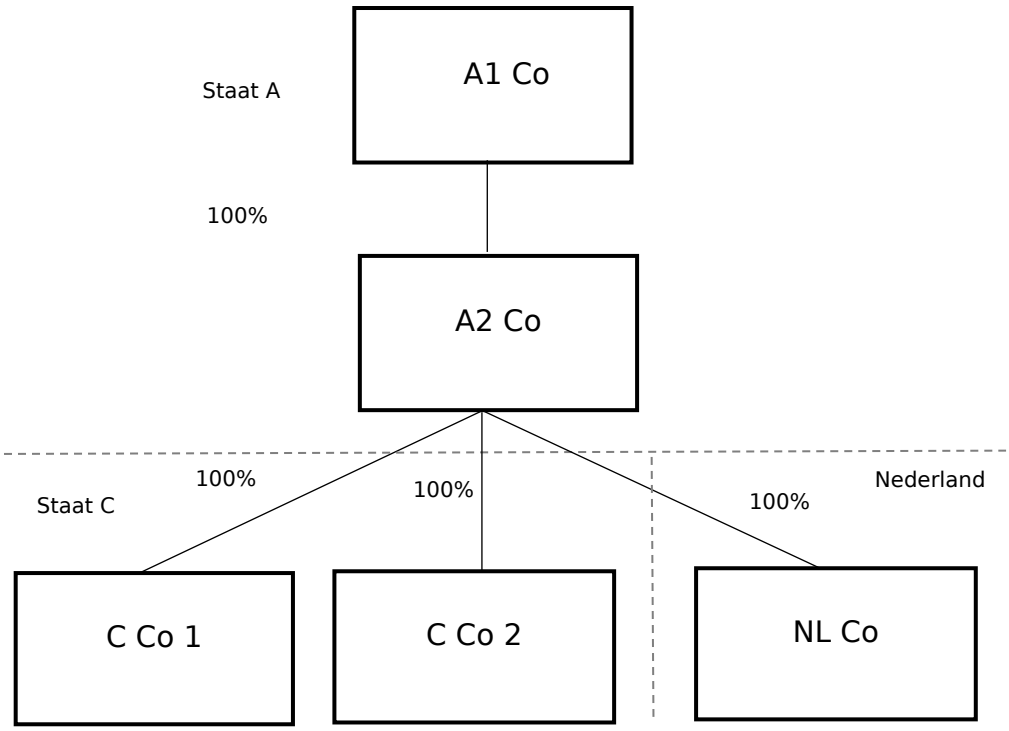
van staten die niet tijdig een kwalificerende binnenlandse bijheffing of kwalificerende inkomen-inclusiemaatregel hebben geïmplementeerd.[13] De tijdelijke onderbelastewinstbijheffing-veiligehavenregel kan worden toegepast indien het verslagjaar niet langer is dan een periode van twaalf maanden, dit verslagjaar aanvangt op of vóór 31 december 2025 en eindigt vóór 31 december 2026 en in de staat van vestiging een belasting naar de winst van toepassing is naar een statutair tarief van ten minste 20%.

De uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel bewerkstelligt in feite hetzelfde effect als de tijdelijke onderbelastewinstbijhefing-veiligehavenregel, zij het onder strengere voorwaarden aangezien moet worden voldaan aan de criteria die gelden voor een kwalificerend binnenlands belastingstelsel. Om voor de uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel te kwalificeren, dient een jurisdictie een kwalificerend binnenlands belastingstelsel te hebben dat voor 1 januari 2026 van kracht is. Wanneer een andere IF-jurisdictie verzoekt om toepassing van de kwalificerende uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel, beoordeelt het IF of aan de criteria wordt voldaan.

De werking van de uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel kan aan de hand volgende structuur worden geïllustreerd:

Voorbeeld 2: Uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel
Een multinationale groep met uiteindelijkemoederentiteit (A Co) is gevestigd in een staat met een kwalificerende binnenlands minimumbelastingstelsel. Deze groep kiest voor toepassing van de uiteindelijkemoederentiteit-veilige havenregel. Staat C is voor de toepassing van de wereldwijde minimumbelasting-regels een laagbelaste staat. Verder geldt dat staat C de wereldwijde minimumbelasting-regels niet heeft geïmplementeerd. NL Co is gevestigd in Nederland. Nederland heeft de wereldwijde minimumbelasting-regels opgenomen in de WMB 2024.

[13] Kamerstukken II 2023/24, 36369, nr. 7, blz. 6.

De toepassing van de uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel leidt ertoe dat de onderbelastewinstbijheffing in Nederland nihil bedraagt ten aanzien van A1 Co en A2 Co. Voor A2 Co geldt namelijk dat die gevestigd is in de jurisdictie van de uiteindelijkemoederentiteit (A Co 1). Die jurisdictie beschikt over een kwalificerend binnenlandsbelastingstelsel. NL Co kan de onderbelastewinstmaatregel wel toepassen ten aanzien van C Co 1 en C Co 2. Voor de entiteiten die niet gevestigd zijn in de staat van de uiteindelijkemoederentiteit, zoals in dit voorbeeld C Co 1 en C Co 2 geldt in dergelijke gevallen dat de onderbelastewinstmaatregel en inkomen-inclusiemaatregel wel van toepassing zijn. Voor deze gevallen blijft er een prikkel om een binnenlandse bijheffing in te voeren.[14]

2.4 Kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel

De kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel regelt de gunstige behandeling van bepaalde fiscale stimuleringsregelingen onder de wereldwijde minimumbelasting-regels voor groepsentiteiten met reële economische activiteit. De ratio van deze veiligehavenregel is de effectiviteit van fiscale stimuleringsregelingen in bepaalde

[14] Zie ook: OECD (2025), OECD Secretary-General Tax Report to G20 Leaders (G20 South Africa, November 2025), OECD Publishing, Paris, https://doi.org/10.1787/54b70436-en.

omstandigheden in een staat te waarborgen. Dit wordt bewerkstelligd door het bedrag aan betrokken belastingen (teller van de breuk) te verhogen met het belastingbedrag dat is toe te rekenen aan de kwalificerende fiscale regelingen.

Om onder de reikwijdte van deze veiligehavenregel te vallen, is het allereerst van belang dat een fiscale regeling van invloed is op het bedrag aan betrokken belastingen (teller van de breuk). Voor de wereldwijde minimumbelasting-regels gaat het daarbij – kortgezegd – om inkomens- en winstbelastingen. Verder is voor toepassing van de veiligehavenregel van belang dat sprake is van een kwalificerende fiscale stimuleringsregeling. Het gaat er bij dergelijke fiscale regelingen om dat er een direct en duidelijk verband is met de investering die ze beogen te stimuleren. Onder kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen worden fiscale regelingen verstaan die worden berekend aan de hand van de gemaakte uitgaven in de desbetreffende staat of die worden bepaald aan de hand van de hoeveelheid materiële goederen die in een staat worden geproduceerd.

Verder kan het bedrag van de fiscale stimuleringsregelingen die worden berekend op basis van gemaakte uitgaven, niet hoger zijn dan de gemaakte uitgaven zelf. Fiscale stimuleringsregelingen berekend aan de hand van het inkomen worden niet gezien als kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen voor toepassing van deze veiligehavenregel. Bij toepassing van de innovatiebox is er in beginsel geen één-op-één-koppeling tussen de uitgave en het voordeel uit de innovatiebox waardoor onder bepaalde omstandigheden het voordeel hoger kan zijn dan de gemaakte uitgaven zelf.[15] Op basis hiervan voldoet de innovatiebox niet aan de voorwaarden die gelden voor de toepassing van de veiligehavenregel voor kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen. Fiscale stimuleringsregelingen die wel voldoen aan de voorwaarden voor de toepassing van de veiligehavenregel zijn de energie-investeringsaftrek (EIA), de milieu-investeringsaftrek (MIA) en de

[15] Kamerstukken II 2025/26, 25087, nr. 361, blz. 23.

kleinschaligheidsinvesteringsaftrek (KIA). Bij deze regelingen wordt een extra aftrek op de fiscale winst verleend gebaseerd op het investeringsbedrag.[16] Het bedrag van deze investeringsaftrekken is niet hoger is dan de gemaakte uitgaven zelf. Daarmee kunnen deze investeringsaftrekken worden gezien als fiscale regelingen die worden berekend aan de hand van de gemaakte uitgaven in de betreffende staat.

Tot slot geldt voor toepassing van de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel een maximum, om te waarborgen dat deze alleen geldt indien sprake is van daadwerkelijke reële economische activiteiten in een staat. Hierbij kunnen multinationale groepen per staat kiezen voor een van de volgende twee opties: i) een maximum gelijk aan 5,5% van het hoogste van de loonkosten in een staat of afschrijvingen op de materiële vaste activa in een staat; of ii) een maximum gelijk aan 1% van de boekwaarde van de materiële vaste activa in een staat.

2.5 Overige aanpassingen

Verder regelt dit wetsvoorstel dat de tijdelijke kwalificerend landenrapport-veiligehavenregel met een jaar wordt verlengd. Met deze veiligehavenregel kunnen multinationale groep of binnenlandse groep ervoor kiezen om de berekeningen te baseren op basis van een kwalificerend landenrapport en kwalificerende financiële verslaglegging. Tot slot regelt dit wetsvoorstel de toepassing van de tijdelijke onderbelastewinstbijheffing-veiligehavenregel bij multinationale groepen met een verslagjaar van 52 of 53 weken.

3. Doeltreffendheid, doelmatigheid en evaluatie

Het onderhavige wetsvoorstel zet de afspraken uit het Side-by-Side-pakket om in wetgeving. In dit kader is van belang dat als onderdeel van

[16] Kamerstukken II 2025/26, 25087, nr. 361, blz. 23.

het Side-by-Side-pakket is afgesproken dat eventuele substantiële risico's met betrekking tot het gelijke speelveld of grondslaguitholling en winstverschuiving zullen worden geadresseerd, om de gemeenschappelijke beleidsdoelstellingen van de wereldwijde minimumbelasting en het Side-by-Side-pakket te waarborgen. Daartoe zal het IF een evaluatie ('stocktake') doen die in 2029 moet worden afgerond, op basis van een objectief en data-gedreven proces. Het IF verbindt zich er ook toe om gerichte oplossingen te overwegen wanneer zich risico's met betrekking tot het gelijke speelveld voordoen. Verder zal het kabinet in de monitoringsbrief over de effecten van de aanpak van belastingontwijking ingaan op de gevolgen van de maatregelen uit de WMB 2024 wanneer de aangiftegegevens voorhanden zijn.

4. Budgettaire aspecten

Met de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel hebben multinationale en binnenlandse groepen de mogelijkheid om voor de wereldwijde minimumbelasting een vereenvoudigde omzet- inkomens- en belastingberekening te hanteren in plaats van een gedetailleerde berekening. De verwachting is dat deze vereenvoudigde berekening een goede indicatie geeft of een groep uitkomt op een effectief tarief boven de 15% waardoor er geen minimumbelasting is verschuldigd. In theorie kan het in een enkel geval voorkomen dat het effectieve belastingtarief volgens de reguliere berekening voor de wereldwijde minimumbelasting net onder de 15% ligt, terwijl het effectieve belastingtarief op basis van de vereenvoudigde berekening net boven de 15% ligt. Het effect hiervan zal echter verwaarloosbaar zijn. De vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel heeft daarom – naar verwachting – geen budgettaire gevolgen.

In de oorspronkelijke raming van de minimumbelasting werd nog verwacht dat multinationale groepen minder winst zullen laten neerslaan in staten met een laag effectief belastingtarief omdat het

belastingvoordeel via kunstmatige winstverschuiving door de wereldwijde minimumbelasting kleiner zal zijn.[17] Met de voorgestelde kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel kan niet meer worden verwacht dat een deel van deze (laagbelaste) winsten naar Nederland wordt verplaatst. Dit zorgt voor een derving van € 73 miljoen.

De uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel heeft betrekking op de binnenlandse activiteiten van multinationale groepen waarvan de uiteindelijkemoederentiteit is gevestigd in een jurisdictie die beschikt over een kwalificerend binnenlands belastingstelsel. Deze veiligehavenregel heeft naar verwachting geen budgettair effect.

De kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel heeft een structurele budgettaire derving van € 35 miljoen tot gevolg. De raming is in de eerste jaren iets lager vanwege de hogere percentages in de eerste jaren die gelden voor het uitgesloten inkomen op basis van reële aanwezigheid.

Jaar	2026	2027	2028	2029	Struc	Struc vanaf
Vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel	0	0	0	0	0	2026
Kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel	-73	-73	-73	-73	-73	2026
Uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel	0	0	0	0	0	2026
Kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel	-33	-33	-33	-34	-35	2032
Totaal	**-106**	**-106**	**-106**	**-107**	**-108**	**2032**

[17] Kamerstukken II 2022/2023, 36369, nr. 3, blz. 56.

5. EU-aspecten

In Nederland zijn de regels voor de wereldwijde minimumbelasting sinds 31 december 2023 opgenomen in de WMB 2024. Met deze wet is de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing in Nederland geïmplementeerd. Deze richtlijn is gebaseerd op de OESO-modelregels inzake de wereldwijde minimumbelasting. De Europese Commissie heeft in haar mededeling van 12 januari 2026[18] het Side-by-Side pakket erkend en de toepassing ervan in het kader van deze richtlijn bevestigd. De EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing is dan ook geen beletsel om de bepalingen van het Side-by-Side pakket in de Wet minimumbelasting 2024 op te nemen.

6. Doenvermogen

De WMB 2024 is van toepassing op groepsentiteiten (veelal vennootschappen) van zowel multinationale groepen als binnenlandse groepen met een jaaromzet van ten minste € 750 miljoen. Met het onderhavige wetsvoorstel worden de afspraken uit het Side-by-Side-pakket opgenomen in de WMB 2024. Dit wetsvoorstel bevat daartoe vier nieuwe veiligehavenregels die zien op vereenvoudigingen, een systeem voor kwalificerende gelijkwaardige belastingstelsels en een gunstigere behandeling van kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen. De verwachting is dat belastingplichtigen die in aanraking komen met de maatregelen uit dit wetsvoorstel een adviseur hebben of gebruikmaken van een dienstverlener, dan wel dat zij zelf de benodigde vaardigheden en kennis hebben om deze acties correct uit te voeren. Gelet op het voorgaande acht het kabinet dat deze doelgroep over afdoende doenvermogen beschikt om de voorgestelde wijzigingen uit te voeren. Het voorgaande laat onverlet dat deze regels op bepaalde punten tot

[18] Mededeling van de Commissie – De overeenkomst over veilige havens in het inclusief kader van de OESO en de pijler 2-richtlijn (C/2026/253), http://data.europa.eu/eli/C/2026/253/oj

meer complexiteit en daarmee ook tot meer administratieve lasten kunnen leiden.

7. Gevolgen voor burgers en het bedrijfsleven

Het onderhavige wetsvoorstel strekt tot uitwerking van het Side-by-Side pakket in de WMB 2024. De WMB 2024 is zowel gebaseerd op de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing als de OESO-modelregels en het OESO-commentaar. Het Side-by-Side pakket bevat de meeste recente internationale afspraken over de wereldwijde minimumbelasting. Voor deze afspraken geldt dat er slechts zeer beperkte nationale beleidsruimte bestaat. Het onderhavige wetsvoorstel is voorgelegd aan het adviescollege toetsing regeldruk (ATR). De ATR heeft dit wetsvoorstel niet geselecteerd voor een formeel advies.

8. Uitvoeringsgevolgen Belastingdienst

Het onderhavige wetsvoorstel is door de belastingdienst beoordeeld met een uitvoeringstoets. Uit deze uitvoeringstoets volgt dat de noodzakelijke systeemaanpassingen tijdig kunnen worden gerealiseerd. Het onderhavige voorstel zorgt volgens de uitvoeringstoets voor meer complexiteit in de handhaving. Invoering is met terugwerkende kracht mogelijk per 31 december 2025 en 1 januari 2026.

9. Advies en consultatie

9.1 Consultatieproces

De inspraak op (de inhoud van) dit wetvoorstel vond plaats in meerdere fasen. Allereerst heeft het ministerie van Financiën op 31 maart 2026 een belangstellendenbijeenkomst georganiseerd over de wereldwijde minimumbelasting. Voor deze bijeenkomst zijn vertegenwoordigers van het bedrijfsleven, belangenorganisaties, overheidsinstanties en de wetenschap uitgenodigd om te reflecteren op de WMB 2024, mede in het licht van het Side-by-Side-pakket. De bijeenkomst was ingedeeld in drie thema’s: verkenning, vereenvoudiging en vooruitblik. Daarbij zijn onder

meer de uitgangspunten van de wereldwijde minimumbelasting, de achtergrond en inhoud van het Side-by-Side-pakket, de concurrentiepositie van Nederland en de EU, verdere vereenvoudiging van de minimumbelastingregels, complianceverplichtingen en de behandeling van kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen behandeld. Zowel voor als na de belangstellendenbijeenkomstbijeenkomst zijn partijen in de gelegenheid gesteld om schriftelijke inbreng in te sturen. In navolging van de (schriftelijke inbreng op de) belangstellendenbijeenkomst hebben enkele partijen hun inbreng nader toegelicht in consultatiegesprekken. Vervolgens is een conceptversie van het onderhavige wetsvoorstel van 16 juni 2026 tot 14 juli 2026 in openbare internetconsultatie gegeven.[19] Deze internetconsultatie was primair gericht op de technische uitwerking van de voorgestelde wetswijzigingen, aanvullend op de belangstellendenbijeenkomst waar in brede zin is gereflecteerd op de wereldwijde minimumbelasting en het Side-by-Side-pakket. In totaal zijn vier reacties ontvangen op de internetconsultatie. De volgende respondenten hebben gereageerd en ingestemd met openbaarmaking van de reactie:

- Nederlandse Orde van Belastingadviseurs;
- Aedes;
- Register Belastingadviseurs; en
- Een anonieme respondent.

In de volgende paragrafen wordt thematisch en op hoofdlijnen een samenvatting gegeven van de inbreng die in de verschillende consultatiefasen is ontvangen en worden deze van een reactie voorzien. In een aantal reacties op de internetconsultatie wordt gevraagd om in het wetsvoorstel specifieke technische aspecten, met name met betrekking tot de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel, nader uit te werken dan wel om het wetsvoorstel op bepaalde punten te verduidelijken. Het kabinet heeft alle inbreng beoordeeld en gewogen en

[19] https://www.internetconsultatie.nl/veiligehavenregelswmb2024/b1

heeft het wetsvoorstel naar aanleiding hiervan op diverse punten aangepast.

9.2 Vereenvoudiging en administratieve lasten

Uit de reacties blijkt dat, hoewel er steun is voor het vereenvoudigen van de WMB 2024 om de administratieve lasten te beperken, partijen zich afvragen of de nieuwe regels, waaronder de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel, daadwerkelijk leidt tot vereenvoudiging. Tijdens de belangstellendenbijeenkomst is daarnaast gewezen op het ontbreken van uniformiteit bij de implementatie van de verschillende veiligehavenregels. Ook vragen partijen om verdere vereenvoudiging van de wereldwijde minimumbelasting-regels, maar ook om versimpeling van de compliance-aspecten. Verder wordt gevraagd om inzicht te geven in de administratieve lasten van de voorgestelde regels. Het kabinet merkt in dit kader op dat binnen het IF een programma voor verdere vereenvoudiging wordt voorgezet. In dat kader is er binnen het IF overeengekomen om de volgende onderwerpen te behandelen, waaronder: (i) het afronden van het lopende traject met betrekking tot de ‘routine profits test’ en de ‘de minimis test’, (ii) verdere vereenvoudiging van de wereldwijde minimumbelasting-regels, waarbij ook gekeken zal worden naar vermindering van de administratieve lasten voor multinationale groepen met activiteiten in jurisdicties die een binnenlandse bijheffing hebben ingevoerd, (iii) verdere administratieve richtsnoeren met betrekking tot technische punten in de wereldwijde minimumbelasting-regels en (iv) het onderzoeken van de integratie van de vereenvoudigde berekeningen van de ‘Simplified ETR Safe Harbour’ in de wereldwijde minimumbelasting-regels.[20]

9.3 OESO Central Record en veiligehavenregels

Respondenten vragen welke rol de door de OESO bijgehouden zogenoemde Central Record speelt in verhouding tot de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel en de uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel. Voor beide veiligehavenregels gelden kwalitatieve en kwantitatieve criteria die als

[20] Kamerstukken II 2025/2026, 25087, nr. 359, blz. 7.

wettelijke vereisten zijn opgenomen in dit wetsvoorstel. Aan de hand van deze criteria beoordeelt het IF of sprake is van een zogenoemd kwalificerend binnenlands belastingstelsel en een kwalificerend wereldwijd belastingstelsel. Indien het IF heeft bepaald dat een jurisdictie beschikt over een kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel, wordt dit vermeld in het zogeheten Central Record for Purposes of the Global Minimum Tax[21]. Dit geldt ook voor de uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel.

9.4 Terugwerkende kracht en vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel

Een van de respondenten vraagt naar de keuze om de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel toe te passen met terugwerkende kracht tot en met 31 december 2025 in relatie tot jurisdicties die deze vervroegde toepassing niet, niet tijdig of anders implementeren. Het Side-by-Side pakket stelt dat de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel slechts met terugwerkende kracht kan worden toegepast tot en met 31 december 2025 in drie nader gespecifieerde situaties. Deze situaties waren ten onrechte niet opgenomen in het concept wetsvoorstel dat ter openbare internetconsultatie is voorgelegd. In dit wetvoorstel zijn deze voorwaarden wel opgenomen.

9.5 Overige aspecten

Tijdens de belangstellendenbijeenkomst is aandacht gevraagd voor de concurrentiepositie van Nederland. Verder vragen enkele respondenten naar de toekomstige vormgeving van de Nederlandse fiscale stimuleringsregelingen, mede met het oog op de kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen. Ook wordt gevraagd of het mogelijk is om per jurisdictie een lijst bij te houden van kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen. Een van de respondenten vraagt aandacht voor de positie van fiscaal transparante groepsentiteiten, meer specifiek joint ventures die kwalificeren als doorkijkentiteit, in relatie tot de tijdelijke

[21] https://www.oecd.org/en/topics/sub-issues/global-minimum-tax/central-record-of-legislation-with-transitional-qualified-status.html.

kwalificerend landenrapport veiligehavenregel. Deze respondent stelt – op basis van het OESO-commentaar – dat een separate joint venturegroep, waarbij de uiteindelijkemoederentiteit een doorkijkentiteit is, ook een beroep kan doen op de tijdelijke kwalificerend landenrapport veiligehavenregel. Verder wordt erop gewezen dat de zogenoemde DTL recapture rule onevenredig uitwerkt in relatie tot een bij een activa/passiva transactie ontstane goodwill. In de schriftelijke inbreng wordt de vraag opgeroepen of het niet tijd is om de nationale winstbelastingen meer in lijn te brengen met de regels rondom de wereldwijde minimumbelasting dan wel worden alternatieven voor de wereldwijde minimumbelasting gepresenteerd. Ook is specifieke aandacht gevraagd voor (de offshore sector in) de zeescheepvaartindustrie, waarbij ook aandacht is gevraagd voor enkele onduidelijkheden in de toepassing van de wereldwijde minimumbelasting-regels op de scheepvaartondernemingen. Omdat deze inbreng niet ziet op de inhoud van dit wetsvoorstel, heeft deze inbreng niet geleid tot aanpassingen van dit wetsvoorstel.

9.6 Raad voor de rechtspraak

Voor dit wetsvoorstel is advies gevraagd aan de Raad voor de Rechtspraak. De Raad heeft geen inhoudelijke opmerkingen. De Raad merkt op dat – voor zover de Raad dat kan nagaan – er op dit moment nog geen zaken bij de belastingrechtspraak zijn ingestroomd over de WMB 2024. De Raad verwacht dat, mochten er zaken instromen als gevolg van de voorgestelde wijzigingen in dit wetsvoorstel, dat die zaken (zeer) complex van aard zullen zijn. De Raad concludeert evenwel dat, vanwege het ingeschatte (zeer) geringe aantal zaken, dit wetsvoorstel niet leidt tot substantiële werklastgevolgen voor de Rechtspraak.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

ARTIKEL I

Artikel I, onderdeel A (artikel 1.2 van de Wet minimumbelasting 2024)

In artikel 1.2, eerste lid, van de Wet minimumbelasting 2024 (WMB 2024) zijn de definities opgenomen van begrippen die voor de toepassing van de WMB 2024 van belang zijn.

In samenhang met de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel in het voorgestelde artikel 8.17 WMB 2024 wordt voorgesteld om in artikel 1.2, eerste lid, WMB 2024 een definitie voor het begrip ‘kwalificerende fiscale stimuleringsregeling’ op te nemen. Onder kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen worden fiscale regelingen verstaan die algemeen beschikbaar zijn en die worden berekend aan de hand van de gemaakte uitgaven in de desbetreffende staat of die worden bepaald aan de hand van de hoeveelheid materiële goederen die in een staat worden geproduceerd. Het bedrag van de fiscale regeling, berekend op basis van de gemaakte uitgaven, mag niet hoger zijn dan de gemaakte uitgaven.

Kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen hebben doorgaans een direct en duidelijk verband met de investering die ze beogen te stimuleren. Fiscale regelingen die berekend worden aan de hand van het inkomen worden daarom niet gezien als kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen voor de toepassing van de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel. Onder de definitie vallen alleen regelingen die algemeen beschikbaar zijn voor belastingplichtigen. Indien een fiscale regeling beperkt wordt tot multinationale groepen die binnen de reikwijdte van de wereldwijde minimumbelasting vallen, dan is geen sprake van algemeen beschikbare regeling als hier bedoeld.

Voor een nadere toelichting bij de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting bij het voorgestelde artikel 8.17 WMB 2024.

Artikel I, onderdeel B (artikel 6.5 van de Wet minimumbelasting 2024)

Artikel 6.5 WMB 2024 bepaalt dat kwalificerende restitueerbare belastingtegoeden en kwalificerende verhandelbare belastingtegoeden worden behandeld als inkomen voor het bepalen van het kwalificerende inkomen of verlies van een groepsentiteit.

In tegenstelling tot kwalificerende restitueerbare belastingtegoeden en kwalificerende verhandelbare belastingtegoeden, hebben kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen geen invloed op het kwalificerende inkomen of verlies van een groepsentiteit. Daarom wordt voorgesteld om artikel 6.5 WMB 2024 niet van toepassing te laten zijn, wanneer een kwalificerend restitueerbaar belastingtegoed of een kwalificerend verhandelbaar belastingtegoed kwalificeert als een kwalificerende fiscale stimuleringsregeling en de informatieaangifte-indienende groepsentiteit kiest voor de toepassing voor kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel.

Voor een nadere toelichting bij de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting bij het voorgestelde artikel 8.17 WMB 2024.

Artikel I, onderdeel C (artikel 7.2 van de Wet minimumbelasting 2024)

In artikel 7.2 WMB 2024 wordt bepaald welke correcties op het bedrag aan betrokken belastingen moeten worden aangebracht om het bedrag aan gecorrigeerde betrokken belastingen te bepalen. Op grond van artikel 7.2, tweede lid, onderdeel d, WMB 2024 wordt het bedrag aan verrekening of teruggaaf van een kwalificerend restitueerbaar belastingtegoed of kwalificerend verhandelbaar belastingtegoed dat in het verslagjaar in aanmerking is genomen als een vermindering van de belastinglast, toegevoegd aan de betrokken belastingen.

In samenhang met de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel in het voorgestelde artikel 8.17 WMB 2024 wordt voorgesteld om in artikel 7.2, tweede lid, onderdeel d, WMB 2024 een

uitzondering op te nemen. Voorgesteld wordt om artikel 7.2, tweede lid, onderdeel d, WMB 2024 niet van toepassing te laten zijn wanneer een kwalificerend restitueerbaar belastingtegoed of een kwalificerend verhandelbaar belastingtegoed kwalificeert als een kwalificerende fiscale stimuleringsregeling en de informatieaangifte-indienende groepsentiteit kiest voor toepassing van de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel.

Voor een nadere toelichting bij de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting bij het voorgestelde artikel 8.17 WMB 2024.

Artikel I, onderdeel D (artikel 8.8 van de Wet minimumbelasting 2024)

In artikel 8.8 WMB 2024 is de tijdelijke kwalificerend landenrapport-veiligehavenregel (CbCR-veiligehavenregel) opgenomen. De CbCR-veiligehavenregel staat multinationale groepen toe het effectieve belastingtarief te berekenen op basis van het landenrapport en de financiële verslaglegging. Als volgens deze berekening het effectieve belastingtarief ten minste 16% (2025) of 17% (2026 en 2027) is, hoeft de multinationale groep de uitgebreide berekening van het effectieve belastingtarief niet te maken en vindt er geen bijheffing plaats op grond van de WMB 2024. Voor de toepassing van deze veiligehavenregel geldt als voorwaarde dat de groep moet beschikken over een kwalificerend landenrapport als bedoeld in artikel 29e van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 (Wet Vpb 1969). Als onderdeel van het Side-by-Side-pakket is overeengekomen dat de CbCR-veiligehavenregel met een jaar wordt verlengd. Deze veiligehavenregel kan daardoor (eveneens) worden toegepast voor verslagjaren die aanvangen op of voor 31 december 2027 en eindigen voor 1 juli 2029. De voorgestelde aanpassing in artikel 8.8 WMB 2024 regelt deze verlenging.

Artikel I, onderdeel E (artikel 8.11 van de Wet minimumbelasting 2024)

Het voorgestelde artikel 8.11 WMB 2024 bevat de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel. Deze veiligehavenregel maakt het mogelijk om onder voorwaarden af te zien van een volledige berekening van de bijheffing voor een getoetste staat indien op basis van vereenvoudigde maatstaven kan worden vastgesteld dat voor die staat geen risico op aanvullende bijheffing bestaat. Als onderdeel van het Side-by-Side-pakket zijn nadere regels vastgesteld voor de toepassing van deze regeling. Deze regels betreffen onder meer de vaststelling van het vereenvoudigde inkomen of verlies en de vereenvoudigde belastingen, waarbij specifieke regels zijn opgenomen over de behandeling van belastinglatenties, overdrachten van activa en passiva, aanpassingen na afloop van het verslagjaar en kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen die betrekking hebben op reële economische activiteiten en de toepassingsvoorwaarden. Met de voorgestelde wijziging van artikel 8.11 WMB 2024 en de invoeging van de artikelen 8.11a tot en met 8.11h WMB 2024 worden deze internationaal overeengekomen regels in de WMB 2024 opgenomen.

In het voorgestelde artikel 8.11, eerste lid, WMB 2024 wordt geregeld dat de bijheffing voor de in een getoetste staat gevestigde groepsentiteiten voor een verslagjaar nihil bedraagt indien de informatieaangifte-indienende groepsentiteit daarvoor kiest en voor die getoetste staat voor dat verslagjaar aan een van de twee voorwaarden wordt voldaan. Dat is het geval indien het vereenvoudigde effectieve belastingtarief ten minste gelijk is aan het minimumbelastingtarief of indien sprake is van een vereenvoudigd verlies.

In het voorgestelde artikel 8.11, tweede lid, WMB 2024 wordt bepaald hoe het vereenvoudigde effectieve belastingtarief voor een getoetste staat voor een verslagjaar wordt berekend. Dit tarief wordt berekend door de vereenvoudigde belastingen, bedoeld in het voorgestelde artikel 8.11b WMB 2024, te delen door het vereenvoudigde inkomen, bedoeld in het voorgestelde artikel 8.11a WMB 2024, en de uitkomst daarvan te vermenigvuldigen met 100%. Het percentage wordt rekenkundig afgerond op vier decimalen.

De vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel wordt toegepast op het niveau van de getoetste staat. In het voorgestelde artikel 8.11, derde lid, WMB 2024 wordt bepaald wat voor de toepassing van dit artikel onder een getoetste staat wordt verstaan. Een getoetste staat bestaat uit groepsentiteiten, daaronder mede begrepen vaste inrichtingen, joint ventures en met een joint venture verbonden partijen, die voor de desbetreffende staat voor toepassing van artikel 8.11 WMB 2024 in één afzonderlijke berekening van het effectieve belastingtarief worden betrokken. Daaronder vallen ook vaste inrichtingen, joint ventures, joint-venture groepen, minderheidsbelanggroepen en stand alone in minderheidsbelang gehouden groepsentiteiten, voor zover daarvoor op grond van de WMB 2024 een afzonderlijke berekening van het effectieve belastingtarief moet worden opgesteld.

In het voorgestelde artikel 8.11, vierde lid, WMB 2024 is een optie opgenomen op grond waarvan bepaalde entiteiten mede als groepsentiteit in een getoetste staat kunnen worden aangemerkt. Deze keuze vormt een uitzondering op de hoofdregel van het derde lid, op grond waarvan voor bepaalde entiteiten afzonderlijke berekeningen zouden moeten worden uitgevoerd. Het voorgestelde artikel 8.11, vierde lid, onderdeel a, WMB 2024 ziet op een groepsentiteit, niet zijnde een in minderheidsbelang gehouden groepsentiteit, die op grond van artikel 1.3 WMB 2024 in dezelfde staat is gevestigd. Het voorgestelde artikel 8.11, vierde lid, onderdeel b, WMB 2024 ziet op een beleggingsentiteit of verzekeringsbeleggingsentiteit die op grond van artikel 1.3 WMB 2024 in dezelfde staat is gevestigd, mits alle groepsentiteit-belanghouders van die entiteit in dezelfde staat zijn gevestigd en geen van die belanghouders heeft gekozen voor toepassing van artikel 10.5 of artikel 10.6 WMB 2026. Deze optie voorkomt dat binnen één staat meerdere afzonderlijke berekeningen in het kader van de toepassing van de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel moeten worden uitgevoerd voor entiteiten die, gelet op hun vestigingsplaats en onderlinge samenhang, gezamenlijk in de beoordeling kunnen worden betrokken.

In het voorgestelde artikel 8.11, vijfde lid, WMB 2024 wordt geregeld welke gegevensbron wordt gebruikt bij de berekening van het vereenvoudigde inkomen of verlies en de vereenvoudigde belastingen voor een getoetste staat. Aangesloten wordt bij de financiële verslaggevingsstandaard die is gebruikt bij het opstellen van de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijkemoederentiteit.

In het voorgestelde artikel 8.11, zesde lid, WMB 2024 wordt geregeld welke financiële verslaggevingsstandaard wordt gebruikt voor de berekening van het vereenvoudigde inkomen of verlies en de vereenvoudigde belastingen indien in een getoetste staat een kwalificerende binnenlandse bijheffing wordt berekend op basis van een lokale financiële verslaggevingsstandaard als bedoeld in artikel 8.13, tweede lid, onderdeel c, WMB 2024. Hoofdregel is dat in dat geval voor de toepassing van de veiligehavenregel voor het vereenvoudigde effectieve belastingtarief eveneens wordt aangesloten bij die lokale financiële verslaggevingsstandaard. Daarmee wordt aangesloten bij de financiële verslaggevingsstandaard die in de desbetreffende staat wordt gebruikt voor de berekening van de kwalificerende binnenlandse bijheffing. Een uitzondering geldt indien de desbetreffende staat voor de toepassing van artikel 8.11 WMB 2024 toestaat dat wordt aangesloten bij de financiële verslaggevingsstandaard die is gebruikt bij het opstellen van de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijkemoederentiteit. In dat geval kan de informatieaangifte-indienende groepsentiteit ervoor kiezen die financiële verslaggevingsstandaard toe te passen bij de berekening van het vereenvoudigde inkomen of verlies en de vereenvoudigde belastingen. De informatie-indienende groepsentiteit moet deze keuze maken voor alle jurisdicties waar dat is toegestaan en voor alle verslagjaren. De enkele omstandigheid dat de desbetreffende staat het gebruik van die financiële verslaggevingsstandaard toestaat, leidt niet automatisch tot toepassing daarvan. Indien Nederland de getoetste staat is, wordt de informatieaangifte-indienende groepsentiteit deze keuze geboden. Indien aan de voorwaarden is voldaan, kan zij er voor de toepassing van artikel 8.11 WMB 2024 voor kiezen het

vereenvoudigde inkomen of verlies en de vereenvoudigde belastingen te berekenen op basis van de financiële verslaggevingsstandaard die is gebruikt bij het opstellen van de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijkemoederentiteit. Indien niet voor de toepassing van die financiële verslaggevingsstandaard wordt gekozen, geldt de hoofdregel en wordt aangesloten bij de lokale financiële verslaggevingsstandaard die wordt gebruikt voor de berekening van de kwalificerende binnenlandse bijheffing in Nederland.

In het voorgestelde artikel 8.11, zevende lid, WMB 2024 wordt geregeld welk verslagjaar voor een getoetste staat als overgangsjaar geldt wanneer voor het eerst toepassing wordt gegeven aan artikel 8.11 WMB 2024. Dat is het eerste verslagjaar waarvoor de keuze voor toepassing van de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel wordt gemaakt, tenzij voor die getoetste staat al een overgangsjaar is vastgesteld op grond van artikel 14.1, achtste lid, WMB 2024. Ingeval al een eerder overgangsjaar is vastgesteld, is dat eerdere jaar het overgangsjaar. Voor dat verslagjaar zijn artikel 14.1, eerste lid en derde lid, WMB 2024 van overeenkomstige toepassing.

In het voorgestelde artikel 8.11, achtste lid, WMB 2024 wordt geregeld dat de informatieaangifte-indienende groepsentiteit voor een verslagjaar kan kiezen om bij de toepassing van artikel 8.11 WMB 2024 tevens toepassing te geven aan artikel 8.17 WMB 2024. Daarmee kan de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel worden toegepast in samenhang met de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel.

In het voorgestelde artikel 8.11, negende lid, WMB 2024 is geregeld wanneer de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel kan worden toegepast voor verslagjaren die aanvangen tussen 31 december 2025 en 31 december 2026. Voor deze periode kan de veiligehavenregel alleen worden toegepast in drie situaties. Ten eerste indien ten aanzien van de getoetste staat een kwalificerende binnenlandse bijheffing veilige haven van toepassing is. Ten tweede indien ten aanzien van de getoetste staat niet meer dan een jurisdictie

gerechtigd is tot bijheffing ingevolge deze wet of vergelijkbare regelgeving die is gebaseerd op de OESO-modelregels. Ten derde indien in alle jurisdicties die gerechtigd zijn tot bijheffing ten aanzien van de getoetste staat ingevolge deze wet of vergelijkbare regelgeving die is gebaseerd op de OESO-modelregels, de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel kan worden toegepast met betrekking tot verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2025 en de multinationale groep, waartoe de informatieaangifte indienende groepsentiteit behoort, voor al deze jurisdicties de keuze heeft gemaakt om de veiligehavenregel toe te passen.

Artikel I, onderdeel F (artikel 8.11a tot en met 8.11h van de Wet minimumbelasting 2024)

Artikel 8.11a (Vereenvoudigd inkomen of verlies)

In het voorgestelde artikel 8.11a, eerste lid, WMB 2024 wordt geregeld hoe het vereenvoudigde inkomen of verlies van een getoetste staat over een verslagjaar wordt bepaald. Het vereenvoudigde inkomen of verlies wordt berekend door op de winst of het verlies voor belastingen over dat verslagjaar de correcties, bedoeld in het voorgestelde artikel 8.11a, derde lid, WMB 2024 toe te passen.

In het voorgestelde artikel 8.11a, tweede lid, WMB 2024 wordt bepaald wat onder de winst of het verlies voor belastingen wordt verstaan. Dit bedrag is gelijk aan de nettowinst of het nettoverlies volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard van alle in een getoetste staat gevestigde groepsentiteiten over het verslagjaar, vermeerderd met de belastinglast, bedoeld in het voorgestelde artikel 8.11b, tweede lid, WMB 2024 die in die nettowinst of dat nettoverlies is begrepen. Hiermee wordt aangesloten bij de financiële gegevens die ook ten grondslag liggen aan de geconsolideerde jaarrekening.

In het voorgestelde artikel 8.11a, derde lid, WMB 2024 worden de correcties geregeld die worden toegepast op de winst of het verlies voor

belastingen om op grond van het voorgestelde artikel 8.11a, eerste lid, WMB 2024 het vereenvoudigde inkomen of verlies te bepalen.

Het voorgestelde artikel 8.11a, derde lid, onderdelen a tot en met c, WMB 2024 bevat grondslagaanpassingen. Uitgesloten dividenden als bedoeld in artikel 6.2, tweede lid, onderdeel b, WMB 2024 worden, voor zover zij in de financiële verslaggevingsstandaard in de winst of het verlies zijn opgenomen, daaruit geëlimineerd bij de bepaling van het vereenvoudigde inkomen of verlies. Uitgesloten vermogenswinsten en -verliezen als bedoeld in artikel 6.2, tweede lid, onderdeel c, WMB 2024 blijven buiten aanmerking bij de bepaling van het vereenvoudigde inkomen of verlies. Beleidsmatig niet-aftrekbare kosten als bedoeld in artikel 6.2, tweede lid, onderdeel g, WMB 2024 alsmede boetes en sancties voor zover die meer bedragen dan € 250.000, worden bij het bepalen van het vereenvoudigde inkomen of verlies buiten aanmerking gelaten, voor zover zij bij de bepaling van de winst of het verlies voor belastingen als kosten in aanmerking zijn genomen.

Het voorgestelde artikel 8.11a, derde lid, onderdeel d, WMB 2024 bevat een sectorspecifieke aanpassing voor betalingen en opbrengsten met betrekking tot aanvullend tier-1-kapitaal. Deze betalingen en opbrengsten worden gecorrigeerd overeenkomstig artikel 6.11 WMB 2024. Deze voorgestelde aanpassing waarborgt dat aanvullend tier-1-kapitaal voor de toepassing van het vereenvoudigde inkomen of verlies op overeenkomstige wijze wordt behandeld als bij de bepaling van het kwalificerende inkomen of verlies.

Het voorgestelde artikel 8.11a, derde lid, onderdelen e en f, WMB 2024 bevat conditionele aanpassingen voor inbegrepen herwaarderingswinsten en -verliezen en voor inkomen dat verband houdt met foutherstel en stelselwijzigingen ten opzichte van een voorgaande periode. De vereenvoudigde berekening neemt niet alle correcties van artikel 6.2, eerste lid, WMB 2024 over, maar beperkt zich tot correcties die voor de toepassing van de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel nodig zijn om de uitkomst voldoende te laten aansluiten bij de reguliere berekening voor de toepassing van de wereldwijde

minimumbelasting, zonder afbreuk te doen aan de beoogde vereenvoudig. Voor deze posten geldt dat uitsluitend positieve bedragen in aanmerking worden genomen. Indien sprake is van een last of verlies, blijft een correctie achterwege.

In het voorgestelde artikel 8.11a, vierde lid, WMB 2024 worden aanvullende aanpassingen geregeld die bij de bepaling van het vereenvoudigde inkomen of verlies in aanmerking worden genomen. Voor een aantal van deze aanvullende aanpassingen geldt dat de informatieaangifte-indienende groepsentiteit ervoor kan kiezen om deze aanvullende aanpassingen wel of juist niet in aanmerking te nemen.

Het voorgestelde artikel 8.11a, vierde lid, onderdeel a, WMB 2024 regelt dat de aanpassing overeenkomstig artikel 6.10 WMB 2024 van toepassing is, tenzij de informatieaangifte-indienende groepsentiteit ervoor kiest deze aanpassing voor het verslagjaar buiten toepassing te laten.

Het voorgestelde artikel 8.11a, vierde lid, onderdeel b, WMB 2024 regelt dat de uitsluiting van inkomen uit internationale scheepvaart en inkomen uit gekwalificeerde nevenactiviteiten in de internationale scheepvaart, bedoeld in artikel 6.12 WMB 2024, in beginsel van overeenkomstige toepassing is bij de bepaling van het vereenvoudigde inkomen of verlies. De informatieaangifte-indienende groepsentiteit kan er echter voor kiezen deze uitsluiting buiten toepassing te laten voor een periode van vijf verslagjaren waarin de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel van toepassing is en het gezamenlijke inkomen uit internationale scheepvaart en inkomen uit gekwalificeerde nevenactiviteiten in de internationale scheepvaart positief is. Deze keuze wordt opgenomen in artikel 13.2, eerste lid, WMB 2024. Daardoor geldt de keuze voor een periode van vijf verslagjaren. Na afloop van die periode kan opnieuw een keuze worden gemaakt, tenzij die keuze is herroepen en de beperkingen van het artikel 13.2 WMB 2024 daaraan in de weg staan. De keuze heeft bovendien alleen betekenis voor verslagjaren waarin artikel 8.11 WMB 2024 wordt toegepast.

Het voorgestelde artikel 8.11a, vierde lid, onderdeel c, WMB 2024 regelt dat asymmetrische valutaresultaten als bedoeld in artikel 6.2, tweede lid, onderdeel f, WMB 2024 in beginsel buiten aanmerking blijven bij het bepalen van het vereenvoudigde inkomen of verlies, tenzij de informatieaangifte-indienende groepsentiteit overeenkomstig artikel 13.2, eerste lid, ervoor kiest deze correctie voor een periode van vijf verslagjaren niet toe te passen.

Het voorgestelde artikel 8.11a, vierde lid, onderdeel d, WMB 2024 bevat een vergelijkbare regeling voor aangegroeide pensioenlasten als bedoeld in artikel 6.2, tweede lid, WMB 2024. Ook deze blijven buiten aanmerking, tenzij de informatieaangifte-indienende groepsentiteit overeenkomstig artikel 13.2, eerste lid, ervoor kiest deze correctie voor een periode van vijf verslagjaren niet toe te passen.

In het voorgestelde artikel 8.11a, vijfde lid, WMB 2024 wordt geregeld dat een mutatie in verplichtingen aan polishouders van een verzekeringsentiteit die verband houdt met een uitgesloten dividend of een uitgesloten vermogenswinst of -verlies ten aanzien van effecten die worden gehouden voor rekening van de polishouders, niet als kosten in aanmerking wordt genomen bij de berekening van het vereenvoudigde inkomen of verlies. Hiermee wordt voorkomen dat een daarmee samenhangende last de berekening van het vereenvoudigde inkomen of verlies verlaagt, terwijl het corresponderende inkomen buiten aanmerking blijft.

In het voorgestelde artikel 8.11a, zesde lid, WMB 2024 wordt geregeld onder welke voorwaarden de correcties voor inbegrepen herwaarderingswinsten en verliezen en voor inkomen dat verband houdt met foutherstel en stelselwijzigingen achterwege blijven. Dat is het geval indien het desbetreffende inkomen in de getoetste staat waarin de groepsentiteit is gevestigd, is belast tegen een tarief dat ten minste gelijk is aan het minimumbelastingtarief en de op dat inkomen betrekking hebbende belasting volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard rechtstreeks in het eigen vermogen is verwerkt. Indien de op het inkomen betrekking hebbende belasting betrekking

heeft op een passieve belastinglatentie, moet bovendien sprake zijn van een passieve belastinglatentie als bedoeld in artikel 7.3, achtste lid, WMB 2024 die is gevormd tegen een tarief dat ten minste gelijk is aan het minimumbelastingtarief.

In het voorgestelde artikel 8.11a, zevende lid, WMB 2024 wordt geregeld dat de informatieaangifte-indienende groepsentiteit bij het bepalen van het vereenvoudigde inkomen of verlies ervoor kan kiezen één of meer keuzes of optionele correcties die op grond artikelen 6.2, eerste lid, 6.3, eerste tot en met derde lid, 6.4, 6.6, eerste tot en met vierde lid, 6.7, eerste tot en met zesde lid, en 6.9, eerste en tweede lid, WMB 2024 beschikbaar zijn bij het bepalen van het kwalificerende inkomen of verlies, eveneens toe te passen bij het bepalen van het vereenvoudigde inkomen of verlies. Indien een keuze op grond van hoofdstuk 6 WMB 2024 geldt voor meerdere verslagjaren of onherroepelijk is, geldt die keuze voor de toepassing van het voorgestelde artikel 8.11a WMB 2024 onder dezelfde voorwaarden, voor dezelfde duur en met dezelfde onherroepelijkheid.

In het voorgestelde artikel 8.11a, achtste lid, WMB 2024 wordt een vereenvoudigde berekening geregeld voor een groepsentiteit die uitsluitend wegens beperkte omvang of materialiteit niet is opgenomen in de geconsolideerde jaarrekening van de groep. De informatieaangifte-indienende groepsentiteit kan voor een dergelijke groepsentiteit voor een verslagjaar kiezen voor een vereenvoudigde berekening. In dat geval wordt het vereenvoudigde inkomen of verlies van die groepsentiteit gelijkgesteld aan de totale inkomsten van die groepsentiteit zoals gerapporteerd in het kwalificerende landenrapport voor de betreffende staat. De vereenvoudigde belastingen van die groepsentiteit worden gelijkgesteld aan de acute belastinglast over het verslagjaar zoals gerapporteerd in het kwalificerende landenrapport voor die staat. Hiermee wordt aangesloten bij de gegevens uit het kwalificerende landenrapport, zonder dat voor die groepsentiteit een afzonderlijke volledige berekening van het vereenvoudigde inkomen of verlies en de vereenvoudigde belastingen hoeft plaats te vinden.

Artikel 8.11b (Vereenvoudigde belastingen)

In het voorgestelde artikel 8.11b, eerste lid, WMB 2024 wordt geregeld hoe de vereenvoudigde belastingen van een getoetste staat over een verslagjaar worden bepaald. De vereenvoudigde belastingen worden berekend door de correcties, bedoeld in het voorgestelde derde tot en met elfde lid van dit artikel, toe te passen op de belastinglast van die getoetste staat over dat verslagjaar. Daarmee vormt de belastinglast het uitgangspunt voor de berekening van de vereenvoudigde belastingen.

In het voorgestelde artikel 8.11b, tweede lid, WMB 2024 wordt bepaald wat voor de toepassing van dit artikel onder de belastinglast van een getoetste staat wordt verstaan. De belastinglast van een getoetste staat bestaat uit de som van de acute belastinglast en de mutaties in belastinglatenties die in het verslagjaar bij de bepaling van de nettowinst of het nettoverlies van alle in die getoetste staat gevestigde groepsentiteiten in aanmerking zijn genomen ter zake van betrokken belastingen, bedoeld in artikel 7.1, eerste lid, WMB 2024. Daarnaast worden de op het niveau van de geconsolideerde jaarrekening in aanmerking genomen mutaties in belastinglatenties die toerekenbaar zijn aan die groepsentiteiten in aanmerking genomen. Hiermee wordt aangesloten bij de gegevens die voortvloeien uit de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard, met inachtneming van de specifieke vereenvoudigingen en correcties die gelden voor de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel.

In het voorgestelde artikel 8.11b, derde lid, WMB 2024 worden de correcties geregeld die worden toegepast op de belastinglast van een getoetste staat om tot de vereenvoudigde belastingen te komen.

Het voorgestelde artikel 8.11b, derde lid, onderdeel a, WMB 2024 regelt dat de belastinglast wordt verminderd met de acute belastinglast en de mutaties in belastinglatenties die toerekenbaar zijn aan belastingen die geen betrokken belastingen zijn, bedoeld in artikel 7.1, tweede lid, WMB 2024. Daarmee wordt gewaarborgd dat uitsluitend betrokken belastingen deel uitmaken van de vereenvoudigde belastingen.

Het voorgestelde artikel 8.11b, derde lid, onderdeel b, WMB 2024 regelt de aanpassing voor de acute belastinglast en de mutaties in belastinglatenties die verband houden met een kwalificerend restitueerbaar belastingtegoed, een kwalificerend verhandelbaar belastingtegoed of een kwalificerend doorgeleid belastingvoordeel als bedoeld in artikel 7.2, derde lid, onderdelen b en c, WMB 2024.

Het voorgestelde artikel 8.11b, derde lid, onderdeel c, WMB 2024 regelt dat de belastinglast wordt verminderd met de acute belastinglast en de mutaties in belastinglatenties die toerekenbaar zijn aan inkomensbestanddelen die niet in aanmerking zijn genomen bij het bepalen van het vereenvoudigde inkomen of verlies, bedoeld in artikel 7.2, derde lid, onderdeel a, en artikel 7.3, vijfde lid, onderdeel a. Hiermee wordt voorkomen dat discrepanties ontstaan tussen de berekening van het vereenvoudigde inkomen of verlies en de berekening van de vereenvoudigde belastingen.

Het voorgestelde artikel 8.11b, derde lid, onderdeel d, WMB 2024 regelt de aanpassing voor de acute belastinglast en de mutaties in belastinglatenties die verband houden met een onzekere belastingpositie als bedoeld in artikel 7.2, derde lid, onderdeel d, WMB 2024.

Het voorgestelde artikel 8.11b, derde lid, onderdeel e, WMB 2024 regelt dat de belastinglast wordt verminderd met de acute belastinglast en de mutaties in belastinglatenties ten aanzien waarvan niet de verwachting bestaat dat deze binnen drie jaar na afloop van het verslagjaar worden betaald, bedoeld in artikel 7.2, derde lid, onderdeel e, WMB 2024. Hiermee wordt voorkomen dat betrokken belastingen in aanmerking worden genomen waarvan onzeker is of zij daadwerkelijk zullen worden betaald.

Het voorgestelde artikel 8.11b, derde lid, onderdeel f, WMB 2024 regelt de aanpassing voor mutaties in belastinglatenties die betrekking hebben op een onzekere belastingpositie of een uitdeling als bedoeld in artikel 7.3, negende lid, onderdeel a, WMB 2024 voor zover deze mutaties op grond van artikel 7.3, vijfde lid, onderdeel b, WMB 2024 niet in aanmerking zouden worden genomen bij de bepaling van de

gecorrigeerde betrokken belastingen. Hiermee wordt gewaarborgd dat dergelijke belastinglatenties pas doorwerken in de vereenvoudigde belastingen voor zover de daarmee samenhangende belastingen daadwerkelijk worden betaald.

In het voorgestelde artikel 8.11b, vierde lid, WMB 2024 wordt geregeld dat mutaties in belastinglatenties worden herrekend tegen het minimumbelastingtarief indien de belastinglatenties volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard zijn berekend tegen een belastingtarief dat hoger is dan het minimumbelastingtarief. De herrekening vindt plaats overeenkomstig de wijze van herrekening van artikel 7.3, tweede lid, WMB 2024. Daarbij wordt voor de toepassing van het voorgestelde artikel 8.11b, vierde lid, WMB 2024 uitgegaan van de mutatie van het totale bedrag aan belastinglatenties dat bij het bepalen van de vereenvoudigde belastingen voor de getoetste staat in aanmerking wordt genomen.

In het voorgestelde artikel 8.11b, vijfde lid, WMB 2024 worden enkele bestanddelen aangewezen die buiten aanmerking blijven bij het bepalen van de mutaties in belastinglatenties.
Zo worden mutaties in belastinglatenties in aanmerking genomen zonder rekening te houden met waarderingsvoorzieningen of aanpassingen van de verwerkingsmethode overeenkomstig artikel 7.3, vierde lid, en vijfde lid, onderdeel c, WMB 2024. Daarnaast blijven herzieningen van belastinglatenties als gevolg van een wijziging van het toepasselijke nationale belastingtarief buiten aanmerking overeenkomstig artikel 7.3, vijfde lid, onderdeel d, WMB 2024 en blijven belastinglatenties die betrekking hebben op het verkrijgen van een recht op verrekening van belasting en de verrekening van belasting buiten aanmerking, tenzij deze belastinglatenties op grond van artikel 7.3, vijfde lid, onderdeel e, WMB 2024 kunnen worden aangemerkt als alternatieve verliesverrekeningslatenties.

In het voorgestelde artikel 8.11b, zesde lid, WMB 2024 wordt geregeld dat mutaties in passieve belastinglatenties die geen betrekking hebben op een passieve belastinglatentie als bedoeld in artikel 7.3,

achtste lid, WMB 2024 in beginsel buiten aanmerking blijven bij het bepalen van de vereenvoudigde belastingen. In een aantal gevallen geldt een uitzondering.

Het voorgestelde artikel 8.11b, zesde lid, onderdeel a, WMB 2024 bevat een uitzondering voor mutaties die voortvloeien uit de herziening van een passieve belastinglatentie die toerekenbaar is aan een overdracht van activa en passiva, indien die overdracht overeenkomstig het voorgestelde artikel 8.11d WMB 2024 in aanmerking is genomen bij het bepalen van het vereenvoudigde inkomen of verlies en de vereenvoudigde belastingen.

Het voorgestelde artikel 8.11b, zesde lid, onderdeel b, WMB 2024 bevat een uitzondering voor mutaties die voortvloeien uit de herziening van een passieve belastinglatentie die in een voorgaand verslagjaar in aanmerking is genomen bij de berekening van het effectieve belastingtarief onder toepassing van een kwalificerende inkomen-inclusiemaatregel, een kwalificerende onderbelastewinstmaatregel of een kwalificerende binnenlandse bijheffing.

In het voorgestelde artikel 8.11b, zevende lid, WMB 2024 wordt geregeld dat bij het bepalen van de vereenvoudigde belastingen tevens de aanpassingen worden toegepast waarvoor de informatieaangifte-indienende groepsentiteit krachtens deze wet een keuze heeft gemaakt, voor zover deze aanpassingen van invloed zijn op de berekening van het vereenvoudigde inkomen of verlies of de vereenvoudigde belastingen.

In het voorgestelde artikel 8.11b, achtste lid, wordt geregeld dat de informatieaangifte-indienende groepsentiteit voor een verslagjaar voor een getoetste staat ervoor kan kiezen om bij het bepalen van de vereenvoudigde belastingen mede in aanmerking te nemen het bedrag aan betrokken belastingen dat volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard als kosten is toegerekend aan dat verslagjaar, maar dat niet is begrepen in de belastinglast van die getoetste staat, bedoeld in het voorgestelde artikel 8.11b, tweede lid, WMB 2024. Dit betreft een jaarlijkse keuze overeenkomstig artikel 13.2, tweede lid, die wordt gemaakt voor de desbetreffende getoetste staat. Een bedrag wordt

slechts in aanmerking genomen voor zover dit niet reeds bij het bepalen van de belastinglast of de vereenvoudigde belastingen in aanmerking is genomen.

In het voorgestelde artikel 8.11b, negende lid, WMB 2024 wordt geregeld dat de informatieaangifte-indienende groepsentiteit voor een verslagjaar voor een getoetste staat ervoor kan kiezen om bij het bepalen van de vereenvoudigde belastingen mede in aanmerking te nemen het bedrag aan betrokken belastingen dat betrekking heeft op bestanddelen die volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard rechtstreeks in het eigen vermogen dan wel als overige resultaten zijn verwerkt en die bij het bepalen van het vereenvoudigde inkomen of verlies op grond van het voorgestelde artikel 8.11a, derde lid, onderdelen e en f, en vijfde lid, WMB 2024 in aanmerking zijn genomen. Deze belastingen worden slechts in aanmerking genomen voor zover zij niet reeds op grond van het voorgestelde artikel 8.11b, tweede of achtste lid, WMB 2024 in aanmerking zijn genomen.

In het voorgestelde artikel 8.11b, tiende lid, WMB 2024 wordt geregeld dat de informatieaangifte-indienende groepsentiteit, in afwijking van het derde lid, onderdeel b, voor een verslagjaar voor een getoetste staat ervoor kan kiezen een kwalificerend restitueerbaar belastingtegoed, een kwalificerend verhandelbaar belastingtegoed of een kwalificerend doorgeleid belastingvoordeel dat volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard als vermindering van de belastinglast is verantwoord en dat in het verslagjaar of in een eerder verslagjaar is ontstaan en nog niet volledig is verrekend of terugontvangen, in aanmerking te nemen bij het bepalen van het vereenvoudigde inkomen of verlies en de vereenvoudigde belastingen in het verslagjaar waarin de keuze wordt gemaakt. Voor zover een bedrag op grond van dit lid in aanmerking is genomen, blijft het buiten aanmerking bij de toepassing van het derde lid, onderdeel b. Dit betreft een jaarlijkse keuze overeenkomstig artikel 13.2, tweede lid, die wordt gemaakt voor de desbetreffende getoetste staat. De keuze blijft van toepassing totdat de

teruggave, het tegoed of het belastingvoordeel volledig is verrekend of terugontvangen.

In het voorgestelde artikel 8.11b, elfde lid, WMB 2024 wordt geregeld dat de informatieaangifte-indienende groepsentiteit voor een verslagjaar ervoor kan kiezen om bij het bepalen van de vereenvoudigde belastingen toepassing te geven aan het keuzeregime voor kwalificerende belastingen overeenkomstig artikel 7.4 WMB 2024.

Artikel 8.11bb (Vereenvoudigde aanpassing voor negatieve belastingen in vereenvoudigde verliesjaren)

In het voorgestelde artikel 8.11bb, eerste lid, WMB 2024 wordt geregeld dat voor de toepassing van het voorgestelde artikel 8.11 WMB 2024 een bedrag aan vereenvoudigde aanpassing voor negatieve belastingen wordt vastgesteld indien in een verslagjaar voor een getoetste staat zowel sprake is van een vereenvoudigd verlies als van een negatief bedrag aan vereenvoudigde belastingen. Hiermee wordt, in aansluiting op de systematiek in artikel 7.2, vijfde en zesde lid, WMB 2024, voorkomen dat in verslagjaren waarin sprake is van een vereenvoudigd verlies, een hoger bedrag aan actieve belastinglatentie kan worden gevormd dan past bij het betreffende verlies.

In het voorgestelde artikel 8.11bb, tweede lid, WMB 2024 wordt geregeld hoe het bedrag van de vereenvoudigde aanpassing voor negatieve belastingen wordt berekend. Het bedrag is gelijk aan het bedrag waarmee de vereenvoudigde belastingen voor het verslagjaar lager zijn dan het vereenvoudigde verlies, vermenigvuldigd met het minimumbelastingtarief.

In het voorgestelde artikel 8.11bb, derde lid, WMB 2024 wordt geregeld dat het bedrag van de vereenvoudigde aanpassing voor negatieve belastingen wordt voortgewenteld. Het bedrag wordt in een volgend verslagjaar opgenomen in de berekening van de vereenvoudigde belastingen dan wel in de berekening van de gecorrigeerde betrokken belastingen in een verslagjaar waarin de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel niet van toepassing is. Daarbij wordt

aangesloten bij de wijze waarop een voortgewentelde bovenmatige negatieve belastinguitgave als bedoeld in artikel 4 van het Uitvoeringsbesluit minimumbelasting 2024 wordt opgenomen in de berekening van de gecorrigeerde betrokken belastingen. Het bedrag van de vereenvoudigde aanpassing voor negatieve belastingen wordt op dezelfde voet verminderd.

In het voorgestelde artikel 8.11bb, vierde lid, WMB 2024 is een alternatieve regeling opgenomen voor verslagjaren gedurende de overgangsperiode. Een multinationale groep of binnenlandse groep kan ervoor kiezen om gedurende de overgangsperiode een verlieslatentie-aanpassing vast te stellen indien de groep in het desbetreffende verslagjaar en in elk daaraan voorafgaand verslagjaar gedurende de overgangsperiode een fiscaal verlies, een vereenvoudigd verlies en per saldo negatieve belastingen heeft gehad. In het voorgestelde artikel 8.11bb, zevende lid, onderdeel b, WMB 2024 is geregeld wat voor de toepassing van het voorgestelde artikel 8.11bb WMB 2024 wordt verstaan onder overgangsjaar.

In het voorgestelde artikel 8.11bb, vijfde lid, WMB 2024 wordt geregeld hoe het bedrag van de verlieslatentie-aanpassing wordt berekend. Het voorgestelde artikel 8.11bb, vijfde lid, onderdeel a, WMB 2024 ziet op actieve belastinglatenties ter zake van fiscale verliezen die zijn opgenomen in de belastinglast van de getoetste staat en toerekenbaar zijn aan permanente verschillen. Deze belastinglatenties worden herrekend tegen het minimumbelastingtarief. Het voorgestelde artikel 8.11b, vijfde lid, onderdeel b, WMB 2024 ziet op in het verslagjaar opgekomen passieve belastinglatenties die toerekenbaar zijn aan goodwill en andere immateriële activa met een onbepaalde levensduur. Ook deze belastinglatenties worden herrekend tegen het minimumbelastingtarief.

In het voorgestelde artikel 8.11bb, zesde lid, WMB 2024 wordt geregeld dat het bedrag van de verlieslatentie-aanpassing wordt voortgewenteld en in een volgend verslagjaar in mindering komt op het bedrag van de aanwending van de actieve belastinglatentie ter zake van een verlies zoals deze in aanmerking wordt genomen bij de bepaling van

de vereenvoudigde belastingen of de gecorrigeerde betrokken belastingen. De vermindering vindt plaats tot ten hoogste nihil. Het bedrag van de verlieslatentie-aanpassing wordt op dezelfde voet verminderd.

In het voorgestelde artikel 8.11bb, zevende lid, WMB 2024 worden enkele begrippen voor de toepassing van het voorgestelde artikel 8.11 WMB 2024 gedefinieerd. Het voorgestelde artikel 8.11bb, zevende lid, onderdeel a, WMB 2024 regelt wanneer sprake is van per saldo negatieve belastingen. Daarvan is sprake indien voor een multinationale groep of binnenlandse groep in een verslagjaar de belastinglast van een getoetste staat, na correctie voor waarderingsvoorzieningen en voor verschillen in de boekhoudkundige verwerking van actieve belastinglatenties, nihil of negatief is. Het voorgestelde artikel 8.11bb, zevende lid, onderdeel b, WMB 2024 bepaalt dat onder overgangsperiode wordt verstaan de periode van vijf opeenvolgende verslagjaren die aanvangt met het eerste verslagjaar waarvoor het voorgestelde artikel 8.11 WMB 2024 toepassing vindt.

Artikel 8.11bc (Aanpassing na afloop van het verslagjaar)

In het voorgestelde artikel 8.11bc, eerste lid, WMB 2024 wordt geregeld hoe voor de toepassing van het voorgestelde artikel 8.11 WMB 2024 wordt omgegaan met wijzigingen in betrokken belastingen of inkomen die na afloop van het verslagjaar waarop zij betrekking hebben volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard worden verwerkt. Als uitgangspunt geldt dat dergelijke wijzigingen in aanmerking worden genomen bij het bepalen van de vereenvoudigde belastingen, onderscheidenlijk het vereenvoudigde inkomen of verlies, van het verslagjaar waarin zij volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard worden verwerkt. Daarmee wordt aangesloten bij het verwerkingsjaar. Door in beginsel aan te sluiten bij het verwerkingsjaar wordt veelal voorkomen dat herrekening van het vereenvoudigde inkomen of verlies of de vereenvoudigde belastingen van een voorgaand verslagjaar noodzakelijk is. Op dit uitgangspunt wordt een

uitzondering gemaakt indien het voorgestelde artikel 8.11bc, tweede of vijfde lid, WMB 2024 van toepassing is.

In het voorgestelde artikel 8.11bc, tweede lid, WMB 2024 wordt geregeld dat de informatieaangifte-indienende groepsentiteit overeenkomstig artikel 13.2, eerste lid, WMB 2024 voor een periode van vijf verslagjaren ervoor kan kiezen wijzigingen in betrokken belastingen of inkomen die betrekking hebben op een verslagjaar en die binnen twaalf maanden na afloop van dat verslagjaar volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard worden verwerkt, in afwijking van het eerste lid, in aanmerking te nemen bij het bepalen van de vereenvoudigde belastingen, onderscheidenlijk het vereenvoudigde inkomen of verlies, van het verslagjaar waarop die wijzigingen betrekking hebben. Daarmee wordt aangesloten bij het verslagjaar waarop de wijzigingen betrekking hebben in plaats van bij het verwerkingsjaar. De keuze geldt voor alle staten waarop het voorgestelde artikel 8.11 WMB 2024 wordt toegepast en is niet van toepassing op wijzigingen die verband houden met verrekenprijsaanpassingen als bedoeld in het voorgestelde artikel 8.11c WMB 2024. Deze keuze staat los van de afzonderlijke keuze die geldt voor verrekenprijsaanpassingen.

In het voorgestelde artikel 8.11bc, derde lid, WMB 2024 wordt geregeld hoe de keuze, bedoeld in het voorgestelde artikel 8.11bc, tweede lid, WMB 2024, uitwerkt in het eerste verslagjaar waarin die keuze toepassing vindt. Wijzigingen in betrokken belastingen of inkomen die betrekking hebben op het onmiddellijk voorafgaande verslagjaar en die zonder toepassing van de keuze op grond van het eerste lid zouden worden verwerkt in het verslagjaar waarin de keuze voor het eerst toepassing vindt, worden in aanmerking genomen bij het bepalen van de vereenvoudigde belastingen onderscheidenlijk het vereenvoudigde inkomen of verlies van het verslagjaar waarin de keuze voor het eerst toepassing vindt. Hiermee wordt voorkomen dat dergelijke wijzigingen dubbel in aanmerking worden genomen.

In het voorgestelde artikel 8.11bc, vierde lid, WMB 2024 wordt geregeld hoe de herroeping van de keuze, bedoeld in het voorgestelde

artikel 8.11bc, tweede lid, WMB 2024, uitwerkt. Wijzigingen in betrokken belastingen of inkomen die op grond van de keuze reeds in aanmerking zijn genomen bij het bepalen van de vereenvoudigde belastingen onderscheidenlijk het vereenvoudigde inkomen of verlies van het voorafgaande verslagjaar, blijven buiten aanmerking bij de bepaling van de vereenvoudigde belastingen, onderscheidenlijk het vereenvoudigde inkomen of verlies, van het verslagjaar waarin de keuze wordt herroepen. Hiermee wordt eveneens voorkomen dat wijzigingen dubbel in aanmerking worden genomen.

In het voorgestelde artikel 8.11bc, vijfde lid, WMB 2024 wordt geregeld dat de informatieaangifte-indienende groepsentiteit onder voorwaarden een netto-afname van betrokken belastingen van een voorgaand verslagjaar buiten aanmerking kan laten bij het bepalen van de vereenvoudigde belastingen van het verslagjaar waarin die netto-afname volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard wordt verwerkt. Het betreft uitsluitend netto-afnames van betrokken belastingen die meer dan twaalf maanden na afloop van het desbetreffende verslagjaar worden verwerkt en die geen verband houden met een afname van het vereenvoudigde inkomen of verlies. De netto-afname van betrokken belastingen kan slechts buiten aanmerking blijven indien het in aanmerking nemen daarvan ertoe zou leiden dat het vereenvoudigde effectieve belastingtarief van het verslagjaar waarin de netto-afname wordt verwerkt lager is dan het minimumbelastingtarief.

Het voorgestelde artikel 8.11bc, vijfde lid, onderdeel a, WMB 2024 regelt dat de netto-afname buiten aanmerking kan blijven indien na herrekening van de vereenvoudigde belastingen van het voorgaande verslagjaar voor alle netto-afnames van betrokken belastingen en de aan die afnames toe te rekenen mutaties in actieve en passieve belastinglatenties die in enig verslagjaar zijn verwerkt ter zake van dat voorgaande verslagjaar, het vereenvoudigde effectieve belastingtarief voor dat voorgaande verslagjaar niet lager is dan het minimumbelastingtarief.

Het voorgestelde artikel 8.11bc, vijfde lid, onderdeel b, WMB 2024 bevat een vergelijkbare regeling voor situaties waarin het voorgaande verslagjaar niet onder de toepassing van het voorgestelde artikel 8.11 WMB 2024 viel. In dat geval wordt beoordeeld of na herrekening van de gecorrigeerde betrokken belastingen van het voorgaande verslagjaar, met inbegrip van alle netto-afnames van betrokken belastingen en de daaraan toe te rekenen mutaties in actieve en passieve belastinglatenties die in enig verslagjaar zijn verwerkt ter zake van dat voorgaande verslagjaar, het effectieve belastingtarief, bedoeld in artikel 8.1 WMB 2024, voor dat voorgaande verslagjaar niet lager is dan het minimumbelastingtarief.

Artikel 8.11c (Vereenvoudiging verrekenprijzen)

In het voorgestelde artikel 8.11c, eerste lid, WMB 2024 wordt geregeld dat verrekenprijsaanpassingen bij transacties tussen groepsentiteiten die zijn gevestigd in verschillende getoetste staten bij de toepassing van de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel in aanmerking worden genomen in het verslagjaar waarin zij volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard worden verwerkt. Daarbij wordt opgemerkt dat de verrekenprijsaanpassingen fiscale aanpassingen zijn die als zodanig niet worden verwerkt in de financiële verslaggeving. In de financiële verslaggeving kan echter wel een als gevolg van de verrekenprijsaanpassing aangepast bedrag aan te betalen belastingen worden verwerkt. Bij die verwerking wordt voor de toepassing van dit lid aangesloten.

In het voorgestelde artikel 8.11c, tweede lid, WMB 2024 wordt bepaald hoe voor de toepassing van dit artikel het bedrag van de aanpassing wordt bepaald. Het gaat om het verschil tussen de prijs die ter zake van een transactie in de financiële verslaggeving is verwerkt en de prijs die voor de berekening van de belastbare winst of het verlies op grond van het arm’s-lengthbeginsel in aanmerking wordt genomen. Een dergelijke aanpassing kan onder meer ontstaan naar aanleiding van een

‘advance pricing agreement’, een eigen correctie van de multinationale groep of een fiscale correctie door een belastingautoriteit.

In het voorgestelde artikel 8.11c, derde lid, WMB 2024 wordt geregeld dat een dergelijke aanpassing bij alle bij de transactie betrokken groepsentiteiten op overeenkomstige wijze in aanmerking wordt genomen. Indien in één getoetste staat een verrekenprijsaanpassing wordt verwerkt zonder dat bij de wederpartij een corresponderende aanpassing plaatsvindt, wordt voor de toepassing van het voorgestelde 8.11 WMB 2024 bij die wederpartij een overeenkomstige aanpassing aangebracht. Hiermee wordt voorkomen dat dezelfde transactie binnen de vereenvoudigde berekening asymmetrisch doorwerkt.

In het voorgestelde artikel 8.11c, vierde lid, WMB 2024 wordt geregeld in welk verslagjaar veranderingen in vereenvoudigde belastingen in aanmerking worden genomen als zij voortvloeien uit verrekenprijsaanpassingen. Voorgesteld wordt dat zij in aanmerking worden genomen in hetzelfde verslagjaar als waarin de uit de verrekenprijsaanpassing voortvloeiende belastinglast volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard wordt verwerkt (verwerkingsjaar). De daarmee samenhangende wijzigingen in vereenvoudigde belastingen worden eveneens in dat verslagjaar in aanmerking genomen.

In het voorgestelde artikel 8.11c, vijfde lid, WMB 2024 wordt een keuze opgenomen om verrekenprijsaanpassingen en de daarmee samenhangende wijzigingen in betrokken belastingen toe te rekenen aan het verslagjaar waarop de transactie betrekking heeft, mits die aanpassingen binnen twaalf maanden na afloop van dat verslagjaar in de financiële verslaggeving zijn verwerkt. De in het voorgestelde artikel 8.11c, vijfde lid, WMB 2024 opgenomen keuze vormt een uitzondering op de hoofdregel van het voorgestelde vierde lid. Indien de keuze wordt gemaakt, worden zowel de verrekenprijsaanpassingen als de daarmee samenhangende wijzigingen in betrokken belastingen toegerekend aan het verslagjaar waarop de relevante transactie betrekking heeft (het transactiejaar), in plaats van aan het accrual year. Deze keuze geldt voor

een periode van vijf verslagjaren en wordt uniform toegepast binnen de multinationale groep of binnenlandse groep. De keuze staat los van de vergelijkbare keuze voor overige aanpassingen na afloop van het verslagjaar.

In het voorgestelde artikel 8.11c, zesde lid, WMB 2024 wordt een specifieke regel opgenomen voor transacties tussen groepsentiteiten die in verschillende getoetste staten zijn gevestigd en die volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard tegen kostprijs worden verwerkt. Met een verwerking tegen kostprijs wordt hier bedoeld dat de intragroepsoverdracht volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard wordt verwerkt tegen de boekwaarde van het overgedragen activum onmiddellijk voorafgaand aan de overdracht. In dat geval wordt het vereenvoudigde inkomen of verlies van de getoetste staat van de overdragende groepsentiteit aangepast tot het bedrag dat overeenkomstig het arm’s-lengthbeginsel voor die transactie in aanmerking wordt genomen bij de bepaling van de belastbare winst of het verlies.

In het voorgestelde artikel 8.11c, zevende lid, WMB 2024 wordt geregeld op welke wijze de verkrijgende groepsentiteit de verkregen activa en passiva verwerkt. De verkrijgende groepsentiteit bepaalt haar vereenvoudigde inkomen of verlies in beginsel op basis van de boekwaarden van de verkregen activa en passiva zoals deze volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard in aanmerking zijn genomen. Daarbij worden samenhangende actieve of passieve belastinglatenties overeenkomstig hoofdstuk 7 WMB 2024 in aanmerking genomen tegen het minimumbelastingtarief. Voor immateriële activa wordt echter uitgegaan van het bedrag dat overeenkomstig het arm’s-lengthbeginsel voor die activa in aanmerking wordt genomen. De werking van het voorgestelde zevende lid kan worden geïllustreerd aan de hand van het volgende voorbeeld.

Voorbeeld 3: Toepassing van artikel 8.11c, zevende lid, WMB 2024

A Ltd. is gevestigd in staat X en draagt een machine over aan B LLC, gevestigd in staat Y. Zowel A Ltd. als B LLC passen een financiële verslaggevingsstandaard toe die toestaat dat intra-groepsoverdrachten tegen kostprijs worden verwerkt. De machine staat voorafgaand aan de overdracht volgens de financiële verslaggevingsstandaard van A Ltd. opgenomen voor een boekwaarde van € 1.000. De arm’s-lengthwaarde bedraagt € 1.500. Het toepasselijke belastingtarief in staat Y bedraagt 25%. Op grond van het voorgestelde artikel 8.11, zesde lid, WMB 2024 wordt bij A Ltd. uitgegaan van de arm’s-lengthprijs van € 1.500. Daardoor wordt bij A Ltd. voor de toepassing van de artikel 6.4 WMB 2024 een winst van € 500 in aanmerking genomen. Voor fiscale doeleinden bedraagt de fiscale waarde van de machine bij B LLC € 1.500, terwijl de boekwaarde volgens de financiële verslaggevingsstandaard € 1.000 bedraagt. B LLC verwerkt de machine voor het bepalen van haar vereenvoudigde inkomen of verlies in beginsel tegen die boekwaarde van € 1.000. Daarnaast wordt een actieve belastinglatentie in aanmerking genomen voor het verschil tussen de fiscale waarde van € 1.500 en de boekwaarde van € 1.000. Deze actieve belastinglatentie bedraagt € 125, berekend over het verschil van € 500 tegen het toepasselijke belastingtarief van 25%. Indien B LLC de machine vervolgens overdraagt aan een andere groepsentiteit terwijl de arm’s-lengthwaarde ongewijzigd is gebleven, leidt dit verschil niet opnieuw tot additioneel vereenvoudigd inkomen of verlies. De eerder in aanmerking genomen actieve belastinglatentie wordt in dat geval overeenkomstig hoofdstuk 7 teruggenomen. Hiermee wordt voorkomen dat dezelfde stille reserve meermalen doorwerkt in de berekening van het vereenvoudigde effectieve belastingtarief.

In het voorgestelde artikel 8.11c, achtste lid, WMB 2024 wordt geregeld dat dit artikel van overeenkomstige toepassing is op een overdracht van een activum tussen groepsentiteiten die zijn gevestigd in

dezelfde getoetste staat indien die overdracht leidt tot een verlies en de overeengekomen prijs ter zake van die overdracht niet in overeenstemming is met het arm’s-lengthbeginsel. Indien bij een overdracht tussen groepsentiteiten in dezelfde getoetste staat een verlies ontstaat dat fiscaal buiten aanmerking blijft en dat verlies voortvloeit uit een niet-zakelijke overdrachtsprijs, wordt het bedrag van dat verlies voor de toepassing van dit artikel aangemerkt als een verrekenprijsaanpassing.

In het voorgestelde artikel 8.11c, negende lid, WMB 2024 wordt bepaald dat voor de toepassing van dit artikel onder arm’s-lengthbeginsel wordt verstaan hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 6.4, derde lid, WMB 2024. Hiermee wordt aangesloten bij de reeds in hoofdstuk 6 WMB 2024 opgenomen uitleg van het arm’s-lengthbeginsel.

Artikel 8.11d (Vereenvoudiging bij overdracht van activa en passiva)

Het voorgestelde artikel 8.11d WMB 2024 bevat bijzondere regels voor de toepassing van de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel in situaties waarin activa en passiva worden overgedragen in het kader van een overname of reorganisatie. De regeling beoogt te voorkomen dat verschillen tussen de waardering van activa en passiva volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard en de voor de toepassing van deze wet relevante boekwaarden zonder noodzaak leiden tot vertekeningen in de berekening van het vereenvoudigde effectieve belastingtarief.

In het voorgestelde artikel 8.11d, eerste lid, WMB 2024 wordt geregeld dat bij een overdracht van activa en passiva in een verslagjaar waarvoor het voorgestelde artikel 8.11 WMB 2024 wordt toegepast, het vereenvoudigde inkomen of verlies en de vereenvoudigde belastingen in beginsel worden bepaald met overeenkomstige toepassing van de artikelen 9.2 en 9.3 WMB 2024. Daarmee sluit het voorgestelde artikel 8.11d, eerste lid, WMB 2024 aan bij de reguliere systematiek van de wereldwijde minimumbelasting voor reorganisaties en overdrachten van

activa en passiva. Het genoemde eerste lid bepaalt daarbij dat resultaten en vereenvoudigde belastingen die voortvloeien uit verschillen tussen de boekwaarden volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard en de voor de toepassing van deze wet relevante boekwaarden van de overgedragen activa en passiva buiten aanmerking blijven. Hiermee wordt voorkomen dat zogenoemde ‘GloBE-to-book differences’ zonder meer doorwerken in de berekening van het vereenvoudigde effectieve belastingtarief. Het voorgaande wordt geïllustreerd aan de hand van het volgende voorbeeld.

Voorbeeld 5: Toepassing van artikel 8.11d, eerste lid, WMB 2024

Een moederentiteit van een multinationale groep verwerft 100% van de aandelen in groepsentiteit A Co voor een bedrag van € 1.000, terwijl het netto eigen vermogen van A Co € 800 bedraagt. Het verschil van € 200 wordt in de geconsolideerde jaarrekening verwerkt als ‘purchase price allocation’ (PPA) en volledig toegerekend aan één materieel actief. Voor fiscale doeleinden blijft de fiscale boekwaarde van het actief ongewijzigd, zodat een verschil ontstaat tussen de boekwaarde volgens de financiële verslaggevingsstandaard en de fiscale boekwaarde. Ter zake van dit verschil wordt een passieve belastinglatentie opgenomen van € 30, berekend tegen een belastingtarief van 15%. Vanaf het eerste jaar na acquisitie leidt de PPA tot aanvullende afschrijvingen van € 40 per jaar. Daartegenover staat jaarlijks een vrijval van de passieve belastinglatentie van € 6. Zonder toepassing van het voorgestelde artikel 8.11d WMB 2024 zouden deze verschillen bij de toepassing van hoofdstuk 9 WMB 2024 worden geëlimineerd om aan te sluiten bij de reguliere boekwaarden conform de wereldwijde minimumbelasting. Daardoor zou steeds worden gerekend met een vereenvoudigd inkomen van € 1.000 en vereenvoudigde belastingen van € 150.

Indien er geen regel zou gelden zoals deze is neergelegd in het voorgestelde artikel 8.11d, eerste lid, WMB 2024 en, in het verlengde daarvan, de artikelen 9.2 en 9.3 WMB 2024, zou dit kunnen leiden tot hogere afschrijvingen zonder corresponderende passieve belastinglatenties. In het bovenstaande voorbeeld zou dit betekenen dat na de overname van A Co in het kader van een reorganisatie op het niveau van de moedervennootschap een activum met waarde van € 800 en goodwill van € 200 op de geconsolideerde balans in aanmerking worden opgenomen. De goodwill zou vervolgens gedurende vijf jaar kunnen worden afgeschreven (€ 40 per jaar), zonder dat daar een passieve belastinglatentie tegenover staat. Hierdoor daalt de winst volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard en daarmee de noemer van effectieve belastingtarief. De regels inzake de ‘purchase price allocation’ voorkomen dat dit voordeel ontstaat.

In het voorgestelde artikel 8.11d, tweede lid, WMB 2024 wordt een afwijking opgenomen van de hoofdregel van het voorgestelde artikel 8.11d, eerste lid, WMB 2024. Indien wordt voldaan aan de voorwaarden, zoals opgenomen in het voorgestelde artikel 8.11d, eerste lid, onderdeel a en b, WMB 2024 blijven de resultaten en vereenvoudigde belastingen die voortvloeien uit verschillen in boekwaarden niet buiten aanmerking. Deze regeling berust op de gedachte dat volledige eliminatie van verschillen in boekwaarden niet noodzakelijk is indien die verschillen zich in de tijd symmetrisch afwikkelen via corresponderende belastinglatenties. In dat geval leiden de verschillen weliswaar tot lagere resultaten volgens de financiële verslaggevingsstandaard, maar ook tot een proportionele verlaging van de vereenvoudigde belastingen, zodat het vereenvoudigde effectieve belastingtarief ongewijzigd blijft.

De volgende voorwaarden zijn in dat verband van toepassing: het genoemde onderdeel a vereist dat de fiscale boekwaarden van de overgedragen activa, met uitzondering van goodwill, en passiva vóór en na de overdracht ongewijzigd blijven. Hiermee wordt de regeling beperkt

tot situaties waarin geen fiscale ‘step-up’ plaatsvindt. Indien de fiscale boekwaarden wel zouden worden aangepast aan de reële waarde, zouden de verschillen niet uitsluitend voortvloeien uit de financiële verslaggeving, maar tevens leiden tot structurele wijzigingen in de fiscale positie van de betrokken groepsentiteiten.

Het genoemde onderdeel b vereist dat met betrekking tot de verschillen in boekwaarden corresponderende actieve of passieve belastinglatenties zijn verantwoord tegen ten minste het minimumbelastingtarief. Hiermee wordt gewaarborgd dat tegenover de verschillen in boekwaarden belastinglatenties staan die de effecten van die verschillen in latere verslagjaren op symmetrische wijze neutraliseren.

In het voorgestelde artikel 8.11d, derde lid, WMB 2024 worden de gevolgen geregeld indien toepassing wordt gegeven aan het tweede lid.

Het voorgestelde artikel 8.11d, derde lid, onderdeel a, WMB 2024 bepaalt dat het resultaat dat voortvloeit uit verschillen in boekwaarden van de overgedragen activa en passiva in aanmerking wordt genomen bij het bepalen van het vereenvoudigde inkomen of verlies. Dit betekent dat aanvullende afschrijvingen of andere resultaten die voortvloeien uit de PPA zichtbaar blijven in de berekening van het vereenvoudigde inkomen of verlies.

Het voorgestelde artikel 8.11d, derde lid, onderdeel b, WMB 2024 bepaalt dat de actieve en passieve belastinglatenties die ontstaan als gevolg van die verschillen buiten aanmerking blijven bij de bepaling van de vereenvoudigde belastingen. Hiermee wordt voorkomen dat de initiële vorming van belastinglatenties de vereenvoudigde belastingen beïnvloedt.

Het voorgestelde artikel 8.11d, derde lid, onderdeel c, WMB 2024 bepaalt vervolgens dat de aanwending van die actieve en passieve belastinglatenties wel in aanmerking wordt genomen bij het bepalen van de vereenvoudigde belastingen, daaronder begrepen passieve belastinglatenties die niet kwalificeren als passieve belastinglatenties als bedoeld in artikel 7.3, achtste lid, WMB 2024. Hiermee wordt bereikt dat

de effecten van de verschillen in boekwaarden in latere jaren op overeenkomstige wijze doorwerken in zowel het vereenvoudigde inkomen of verlies als de vereenvoudigde belastingen. In het volgende voorbeeld wordt de werking van het tweede tot en met vierde lid geïllustreerd.

Voorbeeld 5: Toepassing van artikel 8.11d, tweede tot en met vierde lid, WMB 2024

De feiten zijn hetzelfde als in voorbeeld 4. In de jaren 1 tot en met 4 bedraagt het vereenvoudigde inkomen of verlies als gevolg van de aanvullende afschrijvingen € 960 in plaats van € 1.000. Tegelijkertijd bedragen de vereenvoudigde belastingen € 144 in plaats van € 150 als gevolg van de vrijval van de passieve belastinglatentie. Het vereenvoudigde effectieve belastingtarief blijft daardoor 15%. Onder de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel is het daarom niet noodzakelijk deze verschillen afzonderlijk te elimineren.

In dit voorbeeld staat er op de commerciële balans aan het begin een latente belastingvordering van (€ 200 aan afschrijvingen * 15%) 30. Bij de vorming van deze latentie heeft dat nog geen invloed op de vereenvoudigde belastingen. De belastinglatentie wordt – nu er wordt afgeschreven – voor een deel aangewend. Dat maakt dat een deel van de op de balans staande belastinglatentie ook invloed heeft op de vereenvoudigde belastingen. Er wordt in jaar 1 € 40 afgeschreven, waardoor (€ 40*15%)= € 6 aan latente belastingvorderingen wegvallen. Dit zorgt ervoor dat de vereenvoudigde belastingen licht dalen. De keerzijde ervan is dat ten tijde van de reorganisatie het verschil in boekwaarde in aanmerking is genomen als resultaat voor het vereenvoudigde inkomen of verlies op het niveau van de overdrager.

In het voorgestelde artikel 8.11d, vierde lid, WMB 2024 is een bijzondere regeling opgenomen voor goodwill. Afwaarderingen en afschrijvingen van goodwill die voortvloeien uit een overdracht van activa

en passiva worden bijgeteld bij het bepalen van het vereenvoudigde inkomen of verlies voor zover die afwaarderingen en afschrijvingen niet corresponderen met een passieve belastinglatentie die is gewaardeerd tegen ten minste het minimumbelastingtarief. De achtergrond hiervan is dat goodwill onder veel financiële verslaggevingsstandaarden niet leidt tot een corresponderende passieve belastinglatentie. Een afwaardering van goodwill ('*goodwill impairment*') verlaagt in dat geval wel het vereenvoudigde inkomen of verlies, maar niet de vereenvoudigde belastingen. Daardoor zou het vereenvoudigde effectieve belastingtarief hoger uitvallen dan zonder goodwill *impairment* het geval zou zijn. In het volgende voorbeeld wordt de toepassing van het voorgestelde artikel 8.11d, vierde lid, WMB 2024 geïllustreerd.

Voorbeeld 6: Toepassing van artikel 8.11d, vierde lid, WMB 2024

Voorbouwend op voorbeeld 5 geldt dat in jaar 5 wordt naast de reguliere aanvullende afschrijving van € 40 tevens een goodwill *impairment* van € 30 verwerkt. Zonder correctie zou het vereenvoudigde inkomen of verlies dalen tot € 930, terwijl de vereenvoudigde belastingen € 144 blijven. Het vereenvoudigde effectieve belastingtarief zou daardoor stijgen tot circa 15,5%. Om dit verstorende effect te voorkomen, schrijft het voorgestelde artikel 8.11d, vierde lid, WMB 2024 voor dat de goodwill *impairment* van € 30 wordt bijgeteld bij het vereenvoudigde inkomen of verlies. Daardoor bedraagt het vereenvoudigde inkomen of verlies opnieuw € 960 en blijft het vereenvoudigde effectieve belastingtarief 15%. De vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel vervangt hiermee een systematiek van volledige eliminatie van verschillen door een systematiek van gerichte correctie, waarbij uitsluitend wordt gecorrigeerd indien de symmetrische verwerking ontbreekt.

In het voorgestelde artikel 8.11d, vijfde lid, WMB 2024 wordt geregeld dat de informatieaangifte-indienende groepsentiteit in een verslagjaar waarvoor artikel 8.11 WMB 2024 wordt toegepast een keuze kan maken als bedoeld in artikel 9.3, vierde lid, WMB 2024 indien in dat verslagjaar voor fiscale doeleinden de boekwaarden van activa en passiva worden aangepast aan de reële waarde als gevolg van een gebeurtenis die leidt tot een overdracht van activa en passiva. Deze bepaling ziet op situaties waarin niet wordt voldaan aan de voorwaarden van het voorgestelde artikel 8.11d, derde lid, WMB 2024 bijvoorbeeld omdat een fiscale ‘step-up’ plaatsvindt.

In het voorgestelde artikel 8.11d, zesde lid, WMB 2024 wordt bepaald dat de keuze van het voorgestelde artikel 8.11, vijfde lid, WMB 2024 ook kan worden gemaakt met betrekking tot een overdracht van activa en passiva die heeft plaatsgevonden in een eerder verslagjaar, mits die keuze in dat eerdere verslagjaar nog niet beschikbaar was. Hiermee wordt voorkomen dat overdrachten die hebben plaatsgevonden vóór de invoering van deze regeling blijvend buiten de reikwijdte van de keuze zouden vallen terwijl de effecten daarvan nog doorwerken in de financiële verslaggeving.

In het voorgestelde artikel 8.11d, zevende lid, WMB 2024 wordt geregeld hoe het resultaat dat voortvloeit uit de aanpassing van de boekwaarden van activa en passiva wordt verwerkt indien toepassing wordt gegeven aan het voorgestelde artikel 8.11d, vijfde of zesde lid, WMB 2024. Dat resultaat wordt in aanmerking genomen bij het bepalen van het vereenvoudigde inkomen of verlies in het verslagjaar waarin de keuze wordt gemaakt, dan wel gespreid over vijf verslagjaren overeenkomstig artikel 9.3, vierde lid, WMB 2024. Hiermee wordt aangesloten bij de systematiek van hoofdstuk 9 WMB 2024 en wordt voorkomen dat substantiële verschillen in boekwaarden volledig in één verslagjaar doorwerken in de berekening van het vereenvoudigde effectieve belastingtarief.

In het voorgestelde artikel 8.11d, achtste lid, WMB 2024 wordt voor de toepassing van dit artikel gedefinieerd wat onder een overdracht van activa en passiva wordt verstaan.

Het voorgestelde artikel 8.11d, achtste, onderdeel a, WMB 2024 ziet op transacties waarbij activa en passiva worden overgedragen in samenhang met de verwerving van een beslissend eigendomsbelang in een entiteit, met uitzondering van transacties als bedoeld in artikel 9.2, tweede lid, WMB 2024.

Het voorgestelde artikel 8.11d, achtste, onderdeel b, WMB 2024 ziet op reorganisaties als bedoeld in hoofdstuk 9 WMB 2024. Hiermee wordt aangesloten bij de reikwijdte van de regels inzake de wereldwijde minimumbelasting voor transacties die leiden tot een overdracht van activa en passiva in het kader van overnames en reorganisaties.

In het voorgestelde artikel 8.11d, negende lid, WMB 2024 wordt de temporele reikwijdte van dit artikel geregeld. Dit artikel is niet alleen van toepassing op overdrachten van activa en passiva die plaatsvinden in het verslagjaar waarop artikel 8.11 WMB 2024 wordt toegepast, maar ook op overdrachten die in eerdere verslagjaren hebben plaatsgevonden, indien en zolang de overgedragen activa en passiva worden verantwoord in de financiële verslaggeving die wordt gebruikt bij het bepalen van het vereenvoudigde inkomen of verlies. Daarmee wordt gewaarborgd dat de regeling blijft doorwerken zolang de effecten van de overdracht nog doorwerken in de relevante financiële verslaggeving, bijvoorbeeld via afschrijvingen, afwaarderingen of aanwending van belastinglatenties.

Artikel 8.11e (Grensoverschrijdende toerekening van inkomen en belastingen)

Het voorgestelde artikel 8.11e WMB 2024 ziet op de grensoverschrijdende toedeling van het vereenvoudigde inkomen en de vereenvoudigde belastingen tussen groepsentiteiten ingeval één van beide groepsentiteiten een vaste inrichting, een doorkijkentiteit, een gecontroleerd buitenlands lichaam of een hybride entiteit is en de andere

groepsentiteit de hoofdentiteit – ingeval van een vaste inrichting – of – in de overige gevallen – de groepsentiteit-belanghouder is.

In het voorgestelde artikel 8.11e, eerste lid, WMB 2024 wordt geregeld dat voor de toedeling van het vereenvoudigde inkomen ingeval van een vaste inrichting of een doorkijkentiteit de bepaling van artikel 6.13, onderscheidenlijk 6.14, WMB 2024 wordt gevolgd. Voor de toedeling van de vereenvoudigde belastingen ingeval van een doorkijkentiteit wordt de systematiek van artikel 7.5, tweede lid, WMB 2024 gevolgd. Deze bepalingen komen – kort gezegd – erop neer dat voor een vaste inrichting het inkomen wordt bepaald aan de hand van de aparte financiële verslaggeving die voor een vaste inrichting wordt aangehouden (veelal voor belastingdoeleinden). Voor doorkijkentiteiten geldt dat het inkomen van de doorkijkentiteit wordt toegedeeld aan de groepsentiteit-belanghouder, tenzij sprake is van een onderliggende vaste inrichting. Dezelfde toedeling aan de groepsentiteit-belanghouder geldt ook voor de belastingen.

In het voorgestelde artikel 8.11e, tweede lid, WMB 2024 wordt het uitgangspunt geregeld voor de toedeling van grensoverschrijdende vereenvoudigde belastingen. Op grond van artikel 7.5, eerste en derde tot en met vijfde lid, WMB 2024 wordt een aantal belastingen toegerekend aan de entiteit waaraan het daarmee verband houdende inkomen wordt toebedeeld; dit wordt ook wel omschreven als een ‘push-down’ van die belastingen. Het betreft de belastingen die worden geheven bij de hoofdentiteit of de groepsentiteit-belanghouder en die verband houden met het inkomen van een vaste inrichting, een gecontroleerd buitenlands lichaam of een hybride entiteit alsmede belastingen op uitdelingen aan de groepsentiteit-belanghouder. Echter, voor de berekening van de vereenvoudigde belastingen worden deze grensoverschrijdende belastingen omwille van de vereenvoudiging in geen enkele getoetste staat in aanmerking genomen.

In het voorgestelde artikel 8.11e, derde lid, WMB 2024 wordt een uitzondering op het voorgestelde artikel 8.11e, tweede lid, WMB 2024 geregeld. Op grond van deze uitzondering worden de bronbelastingen op

winstuitdelingen door een groepsentiteit, welke bronbelastingen worden geheven door de staat waarin die groepsentiteit is gevestigd, wel in aanmerking genomen bij de berekening van de vereenvoudigde belastingen.

Het voorgestelde artikel 8.11e, vierde lid, WMB 2024 bevat eveneens een uitzondering op het uitgangspunt van het voorgestelde artikel 8.11, tweede lid, WMB 2024 dat een aantal grensoverschrijdende belastingen nergens in aanmerking wordt genomen. Dit betreft de zogenoemde vereenvoudigingskeuze vaste inrichting. Op grond van deze vereenvoudigingskeuze worden het inkomen en de belastingen van een vaste inrichting toegerekend aan de hoofdentiteit. De vereenvoudigingskeuze vaste inrichting geldt per verslagjaar en per getoetste staat.

In het voorgestelde artikel 8.11e, vierde lid, WMB 2024 wordt geregeld dat voor de toepassing van de vereenvoudigingskeuze vaste inrichting aan de volgende – cumulatieve – vereisten moet zijn voldaan:

1. In de staat van de hoofdentiteit worden de inkomsten uit een vaste inrichting die is gelegen in een andere staat, aan de belastingheffing onderworpen.
2. In de staat van de hoofdentiteit zijn maatregelen gericht tegen hybride mismatches van toepassing, welke maatregelen vergelijkbaar zijn met de bepalingen in afdeling 2.2a van de Wet Vpb 1969 en die zijn gebaseerd op actiepunt 2 van het BEPS-project[22].
3. De uitgestelde belastingen die worden geheven over het inkomen van de hoofdentiteit, met inachtneming van de uitgaven die toerekenbaar zijn aan de binnenlandse activiteiten, zijn niet opgenomen in de acute en latente belastinglast tegen een lager tarief dan het minimumbelastingtarief.

[22] Het OESO/G20-project tegen grondslaguitholling en winstverschuiving (Base Erosion and Profit Shifting).

In het voorgestelde artikel 8.11e, vijfde lid, WMB 2024 wordt geregeld dat onder de vereenvoudigingskeuze vaste inrichting de volgende toedeling van toepassing is:

- Het vereenvoudigde inkomen of verlies van een vaste inrichting wordt toegedeeld aan dat van de hoofdentiteit voor zover dat inkomen of verlies ook wordt meegenomen bij de berekening van de verschuldigde belasting over het belastbare inkomen uit de vaste inrichting.
- De acute en latente betrokken belastingen van de hoofdentiteit die verband houden met het inkomen of verlies van de vaste inrichting, worden in aanmerking genomen bij het bepalen van de vereenvoudigde belastingen van de getoetste staat waarin de hoofdentiteit is gevestigd.
- Bij het bepalen van de vereenvoudigde belastingen van de staat waarin de hoofdentiteit is gevestigd, wordt rekening gehouden met de verrekening of vermindering op het niveau van de staat van de hoofdentiteit van de belasting die in de staat van de vaste inrichting is geheven. Dat wil zeggen dat het bedrag van de verrekening of vermindering wordt opgeteld bij de vereenvoudigde belastingen van de staat van de hoofdentiteit. Dat bedrag mag niet hoger zijn dan het nominale belastingtarief van de staat van de hoofdentiteit vermenigvuldigd met het bij de hoofdentiteit in aanmerking genomen inkomen van de vaste inrichting. Het bedrag aan verrekening of vermindering bestaat niet uitsluitend uit de verrekening of vermindering die ziet op het desbetreffende verslagjaar, maar omvat ook het bedrag aan te verrekenen of verminderen belasting uit eerdere jaren dat is voortgewenteld naar dat verslagjaar.
- Bij het bepalen van het vereenvoudigde inkomen en de vereenvoudigde belastingen – of het kwalificerende inkomen en de betrokken belastingen – van de staat waarin de vaste inrichting is gelegen, zijn artikel 6.13, zesde lid, en artikel 7.5, achtste lid, WMB 2024 niet van toepassing. Indien die bepalingen wel van toepassing

zouden zijn, dan zouden het inkomen en de belastingen in de staat van de vaste inrichting (voor de winstbelasting), niet meer aan die staat worden toegerekend voor zover sprake is van de inhaal van een verrekenbaar verlies uit die vaste inrichting (voor de winstbelasting) in de staat van de hoofdentiteit.

In het voorgestelde artikel 8.11e, zesde lid, WMB 2024 wordt geregeld dat indien sprake is geweest van een vereenvoudigd verlies van de vaste inrichting dat in mindering is gekomen op het vereenvoudigde inkomen in de staat van de hoofdentiteit, dat verlies eerst moet worden ingehaald. Dat betekent dat de vereenvoudigingskeuze vaste inrichting van toepassing blijft totdat in de staat van de hoofdentiteit hetzelfde bedrag aan inkomen uit de vaste inrichting is begrepen in de vereenvoudigde belastingen als in de staat van de vaste inrichting.

In het voorgestelde artikel 8.11e, zevende lid, WMB 2024 wordt geregeld dat indien de belastingverrekening of -vermindering voor in het buitenland geheven belasting in de staat van de hoofdentiteit te herleiden is naar verscheidene in het buitenland geheven belastingen, een evenredige toerekening geldt om te bepalen welk deel ziet op de belasting van de vaste inrichting. Het aan de vaste inrichting toe te rekenen deel van de belastingverrekening of -vermindering wordt bepaald door het totale bedrag van de verrekening of de verminderingen te vermenigvuldigen met de breuk van het inkomen van de vaste inrichting gedeeld door het totale buitenlandse inkomen. Ook hier geldt dat het bedrag van de in aanmerking te nemen verrekening of vermindering niet hoger mag zijn dan het nominale belastingtarief van de staat van de hoofdentiteit vermenigvuldigd met het bij de hoofdentiteit in aanmerking genomen inkomen van de vaste inrichting. Dat wordt in het volgende voorbeeld geïllustreerd.

Voorbeeld 8: Toepassing artikel 8.11e, zevende lid, WMB 2024

Het totale buitenlandse inkomen van A Co, die gevestigd is in staat Y bedraagt € 150, waarvan € 100 betrekking heeft op een vaste

inrichtingen in staat X en € 50 op royalty-inkomen. Bij een totaalbedrag aan belastingverrekening van € 15 wordt de aan de vaste inrichting toe te rekenen bedrag aan verrekening gesteld op € 10, namelijk € 15 × € 100/€ 150.

In het voorgestelde artikel 8.11e, achtste lid, WMB 2024 wordt geregeld dat de vereenvoudigingskeuze vaste inrichting geen betrekking heeft op het vereenvoudigde inkomen en de vereenvoudigde belastingen in de staat waarin de vaste inrichting is gelegen. De belasting die betrekking heeft op het inkomen van de vaste inrichting en die wordt geheven op het niveau van de hoofdentiteit, wordt niet meegenomen bij de bepaling van de vereenvoudigde belastingen in de staat van de vaste inrichting.

In het voorgestelde artikel 8.11e, negende lid, WMB 2024 wordt nog een uitzondering op het uitgangspunt van het tweede lid geregeld. Het gaat hier om een keuzemogelijkheid die gemaakt wordt voor een periode van vijf verslagjaren en geldt voor de gehele multinationale groep. Op grond van deze uitzondering worden de belastingen die betrekking hebben op het inkomen van een vaste inrichting, een gecontroleerd buitenlands lichaam of een hybride entiteit alsmede belastingen op uitdelingen aan de groepsentiteit-belanghouder, en die worden geheven op het niveau van de hoofdentiteit of groepsentiteit-belanghouder, wel meegenomen bij de bepaling van de vereenvoudigde belastingen in de staat van de vaste inrichting of de groepsentiteit; een ‘push-down’ van belasting geheven op het niveau van de hoofdentiteit of de groepsentiteit-belanghouder derhalve. Bij het bepalen van de belasting die wordt toegedeeld aan een gecontroleerd buitenlands lichaam moet rekening worden gehouden met de beperkingen van artikel 7.5, zesde en zevende lid, WMB 2024. De keuze kan niet worden gemaakt indien voor de hoofdentiteit de vereenvoudigingskeuze vaste inrichting is gemaakt. De keuzemogelijkheid van het voorgestelde artikel 8.11e, negende lid, WMB 2024 is evenmin voorhanden indien in de staat van de vaste

inrichting of de groepsentiteit een binnenlandse bijheffing van toepassing is.

Artikel 8.11f (Bijzondere entiteiten)

In het voorgestelde artikel 8.11f WMB 2024 zijn voor de toepassing van de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel specifieke regels opgenomen voor bijzondere entiteiten.

In het voorgestelde artikel 8.11f, eerste lid, WMB 2024 wordt geregeld hoe voor de toepassing van het voorgestelde artikel 8.11 WMB 2024 wordt omgegaan met een uiteindelijkemoederentiteit die een doorkijkentiteit is of een vaste inrichting als bedoeld in artikel 10.1, vierde lid, WMB 2024. Het vereenvoudigde inkomen of verlies en de vereenvoudigde belastingen van die uiteindelijkemoederentiteit worden verminderd overeenkomstig artikel 10.1 WMB 2024. Hiermee wordt gewaarborgd dat wordt aangesloten bij de thans geldende bepaling voor doorkijkentiteiten die een uiteindelijkemoederentiteit zijn.

In het voorgestelde artikel 8.11f, tweede lid, WMB 2024 wordt een vergelijkbare regeling opgenomen voor een uiteindelijkemoederentiteit of groepsentiteit die is onderworpen aan een aftrekbaardividendstelsel als bedoeld in artikel 10.2 WMB 2024. Het vereenvoudigde inkomen of verlies en de vereenvoudigde belastingen van die entiteit worden verminderd overeenkomstig artikel 10.2 WMB 2024. Hiermee wordt gewaarborgd dat wordt aangesloten bij de thans geldende bepaling voor uiteindelijkemoederentiteiten die onderworpen zijn aan een aftrekbaardividendstelsel.

Een vereenvoudiging is opgenomen in het voorgestelde artikel 8.11f, derde lid, WMB 2024. Hierin wordt bepaald wanneer het vereenvoudigde inkomen of verlies en de vereenvoudigde belastingen in de getoetste staat worden geacht nihil te bedragen in bepaalde situaties. De eerste situatie geldt wanneer het volledige belang van de uiteindelijkemoederentiteit, bedoeld in het eerste lid, wordt gehouden door belanghouders als bedoeld in artikel 10.1, eerste en tweede lid, WMB 2024. De tweede situatie geldt wanneer het volledige belang in de

uiteindelijkemoederentiteit of groepsentiteit die is onderworpen aan een aftrekbaardividendstelsel wordt gehouden door belanghouders als bedoeld in artikel 10.2, eerste lid, WMB 2024 en het volledige inkomen is uitgekeerd als aftrekbaar dividend. De laatste situatie heeft betrekking op fiscaal transparante entiteiten die geen uiteindelijkemoederentiteit zijn. Het vereenvoudigde inkomen of verlies en de vereenvoudigde belastingen van een dergelijke entiteit worden geacht nihil te bedragen indien al het inkomen en alle belastingen van die entiteit, na toepassing van artikel 6.14, eerste lid, WMB 2024 worden toegerekend aan een of meer vaste inrichtingen of aan een of meer groepsentiteit-belanghouders.

De vereenvoudiging in het voorgestelde artikel 8.11f, vierde lid, WMB 2024 heeft betrekking op wanneer de bijheffing in de getoetste staat wordt geacht nihil te bedragen. Dit is allereerst het geval wanneer het vereenvoudigde effectieve belastingtarief, bedoeld in artikel 8.11, tweede lid, WMB 2024 na toepassing van het eerste en tweede lid ten minste gelijk is aan het minimumbelastingtarief. Daarnaast wordt de bijheffing in de getoetste staat geacht nihil te bedragen wanneer het vereenvoudigde inkomen of verlies en de vereenvoudigde belastingen van alle entiteiten in de getoetste staat ingevolge het derde lid nihil bedragen.

In het voorgestelde artikel 8.11f, vijfde lid, WMB 2024 wordt geregeld dat de bijheffing ter zake van een beleggingsentiteit of verzekeringsbeleggingsentiteit geacht wordt nihil te bedragen voor een verslagjaar indien die entiteit ten aanzien van al haar groepsentiteit-belanghouders als fiscaal transparant wordt aangemerkt of wordt behandeld als een fiscaal transparante entiteit op grond van artikel 10.5 WMB 2024 of daarmee vergelijkbare regelgeving in een andere staat. Daarmee wordt aangesloten bij de toepassing van hoofdstuk 10 van de WMB 2024 op dergelijke entiteiten.

Artikel 8.11g (Uitsluitingen)

In het voorgestelde artikel 8.11g WMB 2024 is opgenomen welke getoetste staten niet in aanmerking komen voor de vereenvoudigde

effectieve belastingtarief-veiligehavenregel in het voorgestelde artikel 8.11 WMB 2024. Het gaat hierbij om getoetste staten waarvan groepsentiteiten doorgaans geen belasting betalen in een staat en daardoor waarschijnlijk niet voldoende vereenvoudigde belastingen hebben om te voldoen aan de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel.

Het voorgestelde artikel 8.11g, eerste lid, WMB 2024 bepaalt dat de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel niet van toepassing is op getoetste staten die bestaan uit staatloze groepsentiteiten in een getoetste staat. Een uitzondering geldt voor staatloze groepsentiteiten die fiscale transparante entiteiten zijn en waarvoor het voorgestelde artikel 8.11f, vierde lid, WMB 2024 van toepassing is. Het vereenvoudigde inkomen of verlies en de vereenvoudigde belastingen worden dan onder bepaalde voorwaarden geacht nihil te bedragen.

Het voorgestelde artikel 8.11g, tweede lid, WMB 2024 bepaalt dat getoetste staten die bestaan uit beleggingsentiteiten niet in aanmerking komen voor de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel, tenzij het voorgestelde artikel 8.11f, vijfde lid, WMB 2024 van toepassing is. Wanneer een beleggingsentiteit als fiscaal transparant wordt aangemerkt of wordt behandeld als fiscaal transparante entiteit op grond van artikel 10.5 WMB 2024, bedraagt de bijheffing nihil ingevolge het voorgestelde artikel 8.11f, vijfde lid, WMB 2024.

Het voorgestelde artikel 8.11g, derde lid, WMB 2024 ziet op getoetste staten waarvan de groepsentiteiten onderworpen zijn aan een in aanmerking komend uitdelingsbelastingstelsel en waarvoor artikel 10.3 WMB 2024 van toepassing is. Wanneer er een openstaand saldo aan veronderstelde uitdelingsbelasting in een staat bestaat in het begin van het verslagjaar dan komen deze groepsentiteiten niet in aanmerking voor de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel.

Artikel 8.11h (Toepassingsvoorwaarden)

In het voorgestelde artikel 8.11h, WMB 2024 zijn voor de toepassing van de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel toepassingvoorwaarden toepassingvoorwaarden opgenomen om selectief gebruik van deze veiligehavenregel te voorkomen.

Het voorgestelde artikel 8.11h, eerste lid, WMB 2024 bepaalt dat de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel voor het eerst kan worden toegepast indien voor die getoetste staat in geen van de verslagjaren die zijn aangevangen binnen vierentwintig maanden voorafgaand aan de eerste dag van dat verslagjaar een bijheffing verschuldigd is geweest.

Het voorgestelde artikel 8.11h, tweede lid, WMB 2024 heeft betrekking op de herintredingsregel en bepaalt vanaf wanneer een getoetste staat opnieuw de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel kan toepassen. Dit is het geval indien voor die getoetste staat in geen van de verslagjaren die zijn aangevangen binnen 24 maanden na de eerste dag van het verslagjaar de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel niet wordt toegepast een bijheffing verschuldigd is geweest. Herintreding onder de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel is mogelijk gemaakt vanwege het permanente karakter van de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel.

Het voorgestelde artikel 8.11h, derde lid, WMB 2024 heeft betrekking op de situatie dat een groep heeft gekozen om entiteiten in dezelfde staat aan te merken als een getoetste staat overeenkomstig het voorgestelde artikel 8.11, vierde lid. Aan het voorgestelde artikel 8.11h, eerste en tweede lid, WMB 2024 is dan slechts voldaan indien geen bijheffing verschuldigd is geweest ten aanzien van zowel de in die staat gevestigde groepsentiteiten als de groepsentiteiten waarop die keuze betrekking heeft.

Het voorgestelde artikel 8.11h, vierde lid, WMB 2024 bepaalt dat voor de toepassing van het genoemde eerste en tweede lid een verslagjaar waarin voor de desbetreffende getoetste staat geen bijheffing

wordt berekend, wordt aangemerkt als een verslagjaar waarin geen bijheffing verschuldigd is geweest.

Artikel I, onderdeel G (artikel 8.14 van de Wet minimumbelasting 2024)

Met deze wijziging wordt artikel 8.14, eerste lid, onderdeel a, WMB 2024 in overeenstemming gebracht met de door het IF vastgestelde administratieve richtsnoeren inzake de toepassing van de tijdelijke onderbelastewinstbijheffing veilige haven op multinationale groepen met een 52- of 53-wekenboekjaar. Op grond van de oorspronkelijke regeling gold als voorwaarde dat het verslagjaar eindigt vóór 31 december 2026. Het IF heeft verduidelijkt dat de tijdelijke onderbelastewinstbijheffing veilige haven eveneens van toepassing kan zijn op een verslagjaar dat aanvangt op of vóór 31 december 2025 en eindigt op of vóór 3 januari 2027. Daarmee wordt voorkomen dat multinationale groepen met een 53-wekenboekjaar buiten de reikwijdte van de veiligehavenregel vallen uitsluitend als gevolg van de lengte van hun verslagjaar.

Artikel I, onderdeel H (artikel 8.15 tot en met 8.17 van de Wet minimumbelasting 2024)

Artikel 8.15 (Kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel)

In het voorgestelde artikel 8.15 wordt de kwalificerend equivalent minimumbelasting-veiligehavenregel geregeld.

Op grond van het voorgestelde artikel 8.15, eerste lid, WMB 2024 leidt de toepassing van de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel ertoe dat, indien daarvoor wordt gekozen door de informatieaangifte-indienende groepsentiteit, de bijheffing op nihil wordt gesteld ten aanzien van de inkomen-inclusiemaatregel en de onderbelastewinstmaatregel over de binnenlandse en buitenlandse winsten van multinationale groepen, waarvan de uiteindelijkemoederentiteit is gevestigd in een kwalificerende jurisdictie. Om voor de kwalificerend equivalent

minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel te kwalificeren, dient een jurisdictie te beschikken over een kwalificerend belastingstelsel. Een dergelijk stelsel moet een minimumbelastingniveau waarborgen over zowel binnenlandse als wereldwijde winsten van een multinationale groep. In dat verband gelden er criteria op basis waarvan het Inclusive Framework on BEPS beoordeelt of sprake is van een zogenoemd kwalificerend binnenlands belastingstelsel en een kwalificerend wereldwijd belastingstelsel op grond van het voorgestelde artikel 8.15, vierde lid, onderscheidenlijk vijfde lid, WMB 2024. Deze toepassingsvoorwaarden zijn een combinatie van kwalitatieve en kwantitatieve criteria. Indien het IF heeft bepaald dat een jurisdictie beschikt over een kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel, wordt dit vermeld in het zogeheten Central Record for Purposes of the Global Minimum Tax[23].

In het voorgestelde artikel 8.15, tweede lid, WMB 2024 wordt geregeld dat de keuze, bedoeld in het voorgestelde artikel 8.15, eerste lid, WMB 2024, alleen kan gelden voor de verslagjaren die aanvangen op of na 1 januari 2026. Indien deze keuze is gemaakt vindt er ook geen bijheffing plaats ter zake van elk belang in een joint venture of een met de joint venture verbonden partij.

Het voorgestelde artikel 8.15, derde lid, WMB 2024 bepaalt dat jurisdicties die lid zijn van het IF vanaf 2026 alleen in 2027 of 2028 nog een verzoek kunnen indienen ter beoordeling door het IF of zij aan de criteria voldoen voor de toepassing van de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel. In dat geval kan worden uitgegaan van een latere datum dan 1 januari 2026 zowel ten aanzien van het desbetreffende geldende, kwalificerende binnenlandse en wereldwijde belastingstelsel als ten aanzien van de toepassing van deze veiligehavenregel.

In het voorgestelde artikel 8.15, vierde lid, WMB 2024 wordt geregeld dat sprake is van een kwalificerend binnenlands belastingstelsel

---

[23] https://www.oecd.org/en/topics/sub-issues/global-minimum-tax/central-record-of-legislation-with-transitional-qualified-status.html.

indien een statutair vennootschapsbelastingtarief van ten minste 20% van toepassing is, ingevolge het voorgestelde artikel 8.15, vierde lid, onderdeel a, WMB 2024. Hierbij wordt rekening gehouden met algemene vrijstellingen of gelijksoortige preferentiële regimes, alsmede met vennootschapsbelastingen die worden geheven door lagere overheden. Het wettelijke nominale belastingtarief is het belastingtarief dat over het algemeen wordt geheven ten aanzien van multinationale groepen op basis van een veelomvattende winstbelastinggrondslag. In dat kader moet het gaan om een belastinggrondslag waarop geen wezenlijke uitzonderingen van toepassing zijn. Ten tweede dient er ingevolge het voorgestelde artikel 8.15, vierde lid, onderdeel b, WMB 2024 een binnenlandse bijheffing of alternatieve binnenlandse minimumbelasting met een tarief van ten minste 15% van kracht te zijn die van toepassing is op een substantieel deel van de binnenlandse winsten van een multinationale groep die onder de reikwijdte van de wereldwijde minimumbelasting valt. Bij een alternatieve binnenlandse minimumbelasting worden ondernemingen belast op basis van het hoogste bedrag van de belastingplicht volgens de regels van de alternatieve minimumbelasting of het bedrag van de belastingplicht volgens de reguliere vennootschapsbelasting. Ingevolge het voorgestelde artikel 8.15, vierde lid, onderdeel b, subonderdeel 1°, WMB 2024 dient een alternatieve minimumbelasting, dan wel kwalificerende binnenlandse bijheffing, gebaseerd te zijn op de winst volgens de financiële verslaggevingsstandaard (van de multinationale groep als geheel of van een deel daarvan). Voor aanpassingen hierop geldt dat deze zijn toegestaan, mits deze in overeenstemming zijn met de beleidsdoelstellingen van de minimumbelasting. Aanpassingen aan de winst op basis van de financiële verslaggevingsstandaard die bijvoorbeeld gericht zijn op het overnemen van afschrijvingsschema's uit het belastingstelsel of op het in lijn brengen met de fiscale behandeling van een beloning in aandelen, worden geacht in overeenstemming te zijn met de beleidsdoelstellingen van de minimumbelasting. Daarnaast zou een uitsluiting van inkomsten met een hoog belastingtarief van de

alternatieve minimumbelasting eveneens in overeenstemming zijn met de beleidsdoelstellingen van de minimumbelasting. Verder kan de vennootschapsbelasting worden gecompenseerd door buitenlandse of binnenlandse belastingtegoeden (tax credits), mits deze tegoeden in overeenstemming zijn met de beleidsdoelstellingen van de wereldwijde minimumbelasting.

De alternatieve minimumbelasting zou bijvoorbeeld van toepassing kunnen zijn op het wereldwijde inkomen van de belastingplichtige waarbij belastingtegoeden voor buitenlandse belastingen meetellen om aan het vereiste minimumbelastingtarief te voldoen. Ingevolge het voorgestelde artikel 8.15, vierde lid, onderdeel b, subonderdeel 2°, WMB 2024 dient de alternatieve minimumwinstbelasting een nominaal tarief te hanteren van 15%. Het voorgestelde artikel 8.15, vierde lid, onderdeel b, subonderdeel 3°, WMB 2024 vereist daarbij dat de alternatieve minimumwinstbelasting van toepassing is op een substantieel deel van de winst van in die staat gevestigde groepsentiteiten. De alternatieve minimumwinstbelasting hoeft niet te gelden voor iedere individuele groepsentiteit in een bepaalde staat die onderworpen is aan de wereldwijde minimumbelasting, maar dient de totale in een staat behaalde winst die gemaakt wordt door groepsentiteiten die onderworpen zijn aan de wereldwijde minimumbelasting te belasten met de alternatieve minimumwinstbelasting. Op deze wijze wordt er toch voldaan aan de eis dat de alternatieve minimumwinstbelasting van toepassing moet zijn op een substantieel deel van de winst van aan wereldwijde minimumbelasting onderworpen groepsentiteiten gevestigd in een bepaalde staat, ondanks dat er een deel van deze groepsentiteiten niet belast wordt door de alternatieve minimumwinstbelasting.

Naast deze kwalificerende alternatieve minimumwinstbelasting vereist het voorgestelde artikel 8.15, vierde lid, onderdeel c, WMB 2024 dat het belastingstelsel niet in overwegende mate het risico met zich brengt van een belasting naar de winst van in die jurisdictie gevestigde groepsentiteiten tegen een effectief belastingtarief van minder dan 15%. Voor een kwalificerend wereldwijd belastingstelsel geldt – kort gezegd –

dat er zowel actief als passief inkomen uit activiteiten gelegen in een andere jurisdictie in aanmerking wordt genomen. De beoordeling hiervan moet worden gebaseerd op de opzet en de werking van de minimumbelastingregels, met inbegrip van de toepasselijke veiligehavenbepalingen en met inachtneming van eenzelfde behandeling van stimuleringsmaatregelen, waaronder de gunstige behandeling van kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen. Verder moet de beoordeling zijn gebaseerd op een pragmatische inschatting van de algehele werking van het belastingstelsel dat van toepassing is in de betreffende jurisdictie, inclusief de beschikbaarheid en behandeling van belastingtegoeden en -faciliteiten binnen dat stelsel. De enkele mogelijkheid dat een multinationale groep in een hypothetisch scenario zou zijn onderworpen aan een effectief belastingtarief van minder dan 15% over de binnenlandse winst, betekent niet dat een jurisdictie niet aan dit criterium voldoet. Een jurisdictie zou bijvoorbeeld aan dit criterium kunnen voldoen als het een vennootschapsbelastingregime hanteert met een effectief belastingtarief van iets minder dan 15% over bepaalde type inkomsten, maar de multinationale groep die van deze faciliteit gebruik maakt, waarschijnlijk aanzienlijke andere inkomsten uit binnenlandse activiteiten heeft die ruim boven de 15% worden belast, waardoor het gemiddelde belastingtarief zeer waarschijnlijk boven de 15% ligt. Een belastingstelsel voldoet niet aan dit criterium wanneer multinationale groepen in deze jurisdictie in aanmerking komen voor belastingvoordelen waarvan de potentiële omvang en het gewicht een zodanig materieel risico met zich brengen dat een multinationale groep onderworpen zal zijn aan een effectief belastingtarief van minder dan 15% over de binnenlandse winst. Dit criterium moet in zijn geheel, over een langere periode en op geaggregeerd niveau worden beschouwd en niet afzonderlijk voor elke multinationale groep. Aan dit criterium kan worden voldaan door de toepassing van de alternatieve minimumbelasting. Daarnaast kan ook rekening worden gehouden met eventuele wettelijke regelingen ter bestrijding van BEPS[24]-risico's.

[24] Base Erosion and Profit Shifting.

In het voorgestelde artikel 8.15, vijfde lid, WMB 2024 wordt geregeld aan welke eisen moet worden voldaan voor het bepalen of er sprake is van een kwalificerend wereldwijd belastingstelsel.

Voor een kwalificerend wereldwijd belastingstelsel geldt ingevolge het voorgestelde artikel 8.15, vijfde lid, onderdeel a, WMB 2024 in de eerste plaats dat een belastingstelsel van toepassing is op zowel actief als passief buitenlands inkomen van buitenlandse dochtermaatschappijen, met slechts beperkte uitzonderingen. Het moet gaan om een alomvattend belastingstelsel dat van toepassing is op vennootschappen met buitenlands inkomen. De grondslag voor de berekening van buitenlands inkomen moet breed zijn en mag geen materiële uitzonderingen bevatten. Het inkomen moet zowel het actieve als het passieve inkomen van gecontroleerde buitenlandse vennootschappen omvatten, zelfs wanneer dat inkomen niet aan de aandeelhouders wordt uitgekeerd. Voor deze doeleinden moet onder gecontroleerde buitenlandse vennootschap elke buitenlandse vennootschap worden verstaan die wordt gecontroleerd door een aandeelhouder in de kwalificerende jurisdictie. Beperkte uitzonderingen op de belastbare inkomsten zijn mogelijk, mits deze uitzonderingen in lijn zijn met de beleidsdoelstellingen van minimumbelasting. Bijvoorbeeld wanneer de regeling alleen inkomsten uitsluit die in het land van herkomst doorgaans tegen een hoog tarief worden belast (bijvoorbeeld inkomsten uit de winningssector, zoals olie en gas). Daarnaast dient een belastingstelsel, in overeenstemming met het voorgestelde artikel 8.15, vijfde lid, onderdeel b, WMB 2024 over voldoende mechanismen te beschikken om BEPS-risico’s adresseren. Het kwalificerende buitenlandse belastingstelsel moet gerichte en doeltreffende mechanismen bevatten die zijn ontworpen om aanmerkelijke BEPS-risico's aan te pakken. Een stelsel zou bijvoorbeeld aan dit criterium kunnen voldoen door regels te hanteren die voorkomen dat de belasting over passief en in het buitenland laagbelast inkomen wordt gecompenseerd door verrekening met belastingtegoeden (tax credits) die betrekking hebben op actief en in het buitenland hoogbelast inkomen. Op dezelfde wijze zou een stelsel aan dit criterium kunnen

voldoen door een belastingplichtige te verplichten om afzonderlijk rekening te houden met inkomsten uit CFC's[25] die onderworpen zijn aan een laag belastingtarief en inkomsten die onderworpen zijn aan een hoog belastingtarief. Tot slot geldt als voorwaarde voor een kwalificerend wereldwijd belastingstelsel op grond van het voorgestelde artikel 8.15, vijfde lid, onderdeel c, WMB 2024 dat er geen materieel risico is dat de buitenlandse winsten van multinationale groepen die onder de wereldwijde minimumbelasting zouden vallen en hun uiteindelijkemoederentiteit in de jurisdictie hebben, onderworpen zijn aan een effectief tarief van minder dan 15%. De beoordeling van dit criterium moet worden gemaakt op basis van de opzet en werking van de wereldwijde minimumbelasting. De toelichting op het derde criterium voor een in aanmerking komend binnenlands belastingstelsel is in het algemeen ook van toepassing op dit criterium.

Artikel 8.16 (Uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel)

In het voorgestelde artikel 8.16 WMB 2024 wordt de uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel geregeld. Deze veiligehavenregel heeft betrekking op de binnenlandse activiteiten van multinationale groepen waarvan de uiteindelijkemoederentiteit is gevestigd in een jurisdictie die beschikt over een kwalificerend binnenlands belastingstelsel. De criteria die gelden voor een kwalificerend binnenlands belastingstelsel bij deze veiligehavenregel zijn gelijk aan de criteria die zijn neergelegd in het voorgestelde artikel 8.15, vierde lid, WMB 2024. Voor de toelichting van deze criteria wordt kortheidshalve verwezen naar de toelichting bij het voorgestelde artikel 8.15, vierde lid, WMB 2024. Deze veiligehavenregel leidt ertoe dat de bijheffing voor de onderbelastewinstmaatregel op nihil wordt gesteld ten aanzien van entiteiten die zijn gevestigd in de staat van de uiteindelijkemoederentiteit. De uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel vervangt in feite de tijdelijke onderbelastewinstmaatregel, die in artikel 8.14 Wet WMB 2024 is

[25] Controlled Foreign Company.

neergelegd, met aanvullende voorwaarden. De tijdelijke onderbelastewinstmaatregel geldt alleen voor een verslagjaar dat niet langer is dan een periode van twaalf maanden en aanvangt op of voor 31 december 2025 en eindigt voor 31 december 2026. Om voor de uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel te kwalificeren, dient een jurisdictie een kwalificerend binnenlands belastingstelsel te beschikken dat op of voor 1 januari 2026 van kracht is. Indien het IF heeft bepaald dat een jurisdictie beschikt over een kwalificerend uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel, wordt dit vermeld in het zogeheten Central Record for Purposes of the Global Minimum Tax.[26]

Artikel 8.17 (Kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel)

In het voorgestelde artikel 8.17 WMB 2024 wordt de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel geregeld. Met deze veiligehavenregel wordt aan staten meer ruimte geboden voor het fiscaal ondersteunen van innovatie en specifieke (duurzaamheids)investeringen, zonder dat deze ondersteuning leidt tot een bijheffing op grond van de WMB 2024. De veiligehavenregel bevat waarborgen om te garanderen dat deze alleen kan worden toegepast indien sprake is van daadwerkelijke reële economische activiteit. De toepassing van deze veiligehavenregel is gelimiteerd door middel van een maximum dat gekoppeld is aan de loonkosten of materiële vaste activa.

Het voorgestelde artikel 8.17, eerste lid, WMB 2024 bepaalt dat indien de informatieaangifte-indienende groepsentiteit van een multinationale groep daarvoor kiest, de bijheffing in een staat die betrekking heeft op kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen in een verslagjaar nihil bedraagt. Met het voorgestelde artikel I, onderdeel A, wordt voorgesteld om in artikel 1.2, eerste lid, WMB 2024 een begripsbepaling voor kwalificerende fiscale stimuleringsregeling op te

[26] https://www.oecd.org/en/topics/sub-issues/global-minimum-tax/central-record-of-legislation-with-transitional-qualified-status.html.

nemen. Voor een toelichting op dat begrip wordt verwezen naar de toelichting bij artikel I, onderdeel A.

Het voorgestelde artikel 8.17, tweede lid, WMB 2024 bepaalt in hoeverre sprake is van bijheffing in een staat die betrekking heeft op kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen. Het betreft het verschil tussen de bijheffing in een staat berekend volgens de behandeling van kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen overeenkomstig het voorgestelde artikel 8.17, derde lid, WMB 2024, en de bijheffing in een staat indien de keuze, bedoeld in het voorgestelde artikel 8.17, eerste lid, WMB 2024, niet was gemaakt. Dit is het bedrag dat, indien de keuze, bedoeld in het voorgestelde artikel 8.17, eerste lid, WMB 2024 wordt gemaakt, op nihil mag worden gesteld.

Het voorgestelde artikel 8.17, derde lid, WMB 2024 regelt de behandeling van kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen. Deze behandeling houdt in dat ingeval sprake is van kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen de betrokken belastingen van een groepsentiteit voor een verslagjaar worden vermeerderd. Met welk bedrag de betrokken belastingen worden vermeerderd, verschilt afhankelijk van de specifieke kwalificerende fiscale stimuleringsregeling. Wanneer de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling betrekking heeft op een belastingtegoed, dan wordt het bedrag aan verrekening of teruggave van dit belastingtegoed dat is toe te rekenen aan een kwalificerende fiscale stimuleringsregeling op grond van het voorgestelde artikel 8.17, derde lid, onderdeel a, WMB 2024 in aanmerking genomen bij het bedrag aan betrokken belastingen. Wanneer de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling betrekking heeft op een verhoogde vergoeding, extra aftrek of vrijstelling van belastingheffing, dan wordt dit bedrag op grond van het voorgestelde artikel 8.17, derde lid, onderdelen b en c, WMB 2024 vermenigvuldigd met het belastingtarief om in aanmerking te worden genomen bij het bedrag aan betrokken belastingen. Het voorgestelde artikel 8.17, derde lid, onderdeel d, WMB 2024, ziet op kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen die betrekking hebben op de toepassing van een voordelig belastingtarief. Het bedrag aan inkomen dat tegen een

afwijkend voordelig tarief is belast, moet worden vermenigvuldigd met het verschil tussen het nationale belastingtarief en het voordelige belastingtarief.

Het voorgestelde artikel 8.17, vierde lid, WMB 2024 ziet op de berekening van het maximum om te waarborgen dat de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel betrekking heeft op reële economische activiteiten. Voorgesteld wordt dat voor toepassing van het voorgestelde artikel 8.17, derde lid, WMB 2024 de vermeerdering van de betrokken belastingen van een groepsentiteit voor een verslagjaar ten hoogste een van de volgende bedragen is. Allereerst kan op grond van het voorgestelde artikel 8.17, vierde lid, onderdeel a, WMB 2024 voor het maximum worden aangesloten bij 5,5% van ten hoogste de in het verslagjaar in aanmerking komende loonkosten ter zake van de in het verslagjaar in aanmerking komende werknemers die in die staat activiteiten verrichten, dan wel de afschrijvingen van de in het verslagjaar in aanmerking komende materiële activa die in de staat zijn gelegen. Voor de berekening van dit maximum wordt aangesloten bij de definities in artikel 8.3 WMB 2024. Daarnaast kan de informatieaangifte-indienende groepsentiteit ingevolge het voorgestelde artikel 8.17, vierde lid, onderdeel b WMB 2024 kiezen om voor het maximum aan te sluiten bij 1% van de boekwaarde van de in het verslagjaar in aanmerking komende materiële activa die in de staat zijn gelegen, met uitzondering van gronden en andere materiële activa waarop niet wordt afgeschreven. De afschrijvingen die betrekking hebben op materiële activa die in aanmerking zijn genomen voor de berekening van het maximum ingevolge het voorgestelde artikel 8.17, vierde lid, onderdeel b WMB 2024, worden uitgezonderd van de berekening van het maximum ingevolge het voorgestelde artikel 8.17, vierde lid, onderdeel a WMB 2024.

Artikel I, Onderdeel I (artikel 13.2 van de Wet minimumbelasting 2024)

Artikel 13.2 WMB 2024 regelt de duur en werking van keuzes die door de informatieaangifte-indienende groepsentiteit worden gemaakt.

Het eerste lid bepaalt dat de daarin genoemde keuzes gelden voor een periode van vijf opeenvolgende verslagjaren. Het voorgestelde artikel 13.2, tweede lid, WMB 2024 bevat keuzes die per verslagjaar kunnen worden gemaakt.

De voorgestelde wijziging van artikel 13.2, eerste lid, WMB 2024 strekt ertoe de verwijzingen naar de voorgestelde artikelen 8.11a, vierde lid, onderdelen b, c en d, 8.11c, vijfde lid, 8.11bc, tweede lid, 8.11e, negende lid, en artikel 8.17, vierde lid, onderdeel b, WMB 2024 op te nemen. Hierdoor geldt de vijfjaarsperiode eveneens voor de in die bepaling genomen keuzes alsmede de voor de keuze om bij de toepassing van de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel aan te sluiten bij 1% van de boekwaarde van de in aanmerking komende materiële activa die in de staat zijn gelegen, met uitzondering van gronden en andere materiële activa waarop niet wordt afgeschreven. Daarmee wordt aangesloten bij de systematiek van andere meerjarige keuzes in de WMB 2024.

Daarnaast wordt voorgesteld artikel 13.2, tweede lid, WMB 2024 aan te vullen met verwijzingen naar de voorgestelde artikelen 8.11, vierde lid, 8.11a, vierde lid, onderdeel a, 8.11a, achtste lid, 8.11b, achtste, negende en tiende lid, 8.11bb, vierde lid, artikel 8.11bc, vijfde lid, WMB 2024 en artikel 8.11e, vierde lid, en artikel 8.17, eerste lid, WMB 2024. Hiermee wordt geregeld dat de daarin opgenomen keuzes per verslagjaar kunnen worden gemaakt. Het betreft keuzes die nauw samenhangen met de toepassing van de verschillende veiligehavenregels en vereenvoudigde berekeningsmethoden en waarvan een jaarlijkse beoordeling beter aansluit bij de aard van de betreffende vereenvoudigingen.

Artikel II (inwerkingtreding)

Deze wet treedt in werking met ingang van 1 januari 2027. Aan artikel I, onderdelen E, F en G, wordt terugwerkende kracht verleend tot en met 31 december 2025. Deze onderdelen bevatten de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel en de daarmee

samenhangende bepalingen. In het Side-by-Side-pakket is als hoofdregel opgenomen dat deze veiligehavenregel kan worden toegepast voor verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2026. Daarnaast bevat het Side-by-Side-pakket een optionele bepaling op grond waarvan staten kunnen toestaan dat de veiligehavenregel van toepassing is voor verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2025, indien aan de daarvoor gestelde voorwaarden wordt voldaan. Met de terugwerkende kracht tot en met 31 december 2025 wordt van deze optionele mogelijkheid gebruikgemaakt. De genoemde voorwaarden zijn opgenomen in het voorgestelde artikel 8.11, negende lid, WMB 2024.

Aan artikel I, onderdelen A, B, C, D, H en I, wordt terugwerkende kracht verleend tot en met 1 januari 2026. Deze onderdelen bevatten onder meer de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel-, de uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel en de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel. Hiermee wordt aangesloten bij de toepassingsdatum van deze veiligehavenregels conform het Side-by-Side-pakket.

Artikel III (citeertitel)

Dit artikel bevat de citeertitel van deze wet. De wet wordt aangehaald als: Wet veiligehavenregels Wet minimumbelasting 2024. De citeertitel brengt tot uitdrukking dat deze wet strekt tot implementatie van internationaal overeengekomen veiligehavenregels binnen het minimumbelastingstelsel. Naast de implementatie van deze veiligehavenregels bevat de wet enkele technische wijzigingen van de Wet minimumbelasting 2024.

De Staatssecretaris van Financiën,
E. van Eerenburg